

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 32

ஜனவரி - ஜூன் 2015

வண்ணம் 1

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அர்ப்பண வாழ்வின் குடும்பங்கள்
துறவற மடம் சாராத அர்ப்பண வாழ்வு
துறவற அர்ப்பண வாழ்வும் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்
திருச்சபைச் சட்டத் தொகுப்பின் ஒளியில் துறவற சபைகள்
அர்ப்பண வாழ்வின் அனுபவப் பகிர்வு
தூய ஆசீர்வாதப்பர்

தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அறையாண்டு இதழ்

IRAI IYAL KOLANKAL

Vol. : 32
No. : 1
January - June : 2015

வolum : 32
வண்ணம் : 1
ஜனவரி - ஜூன் : 2015

புனித சவேரியார் குருத்தவக் கல்லூரி
கொழும்புத்தறை, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

- ஆசிரியர்** : அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சவுந்தரநாயகம்
- துணை ஆசிரியர்கள்** : அருட்தந்தை அ.யோ.ஜெயசீலன்
அருட்தந்தை இ.பெற்றாஸ் தயாபரன்
- நிர்வாகக் குழு** : அருட்சகோ. அ.துஷ்யந்தன்
அருட்சகோ. மே.து.அலோய் அருணைஷ்குமார்
அருட்சகோ. அ.போல் அனக்கிளிற்
அருட்சகோ. அ.அல்வின் கிருபாகரன்
அருட்சகோ. சூ.அஜித் கலக்ஷன்
அருட்சகோ. அ.அங்ஸ்ரன் குருஸ்
- Editor** : Rev. Fr. M. A. P. R. Savundranayagam
- Sub Editors** : Rev. Fr. A. J. Jeyaseelan
Rev. Fr. I. Petrus Thayaparan
- Administrative Board** : Rev. Bro. A. Thushyanthan
Rev. Bro. M. T. Aloy Aruneshkumar
Rev. Bro. A. Paul Anakklit
Rev. Bro. A. Alvin Kirubakaran
Rev. Bro. S. Ajith Sulaxshan
Rev. Bro. A. Angstan Croos
- Publication** : St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.
Tel. No. : 021 222 2482, 021 222 7145

உள்ளே

- ❖ ஆசிரியர் உரை 49
- ❖ கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அர்ப்பண வாழ்வின் குடும்பங்கள் அருட் கலாநிதி ஜெராட் டெ ரொசய்ரோ அ.ம.தி 5
- ❖ துறவற மடம் சாராத அர்ப்பண வாழ்வு ஆசிரியை பெனடிக்ரா அந்திரேஸ்பிள்ளை 12
- ❖ துறவற அர்ப்பண வாழ்வும் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் அருட்சகோதரி லுமினா போல்ராஜா HFC 16
- ❖ திருச்சபைச் சட்டத் தொகுப்பின் ஒளியில் துறவற சபைகள் அருட் சகோதரன் அ.யூட் கறோவ் அ.ம.தி 23
- ❖ அர்ப்பண வாழ்வின் அனுபவப் பகிர்வு அருட்தந்தை யோசப் தியோஜெனிஸ் அ.ம.தி அவர்களுடனான நேர்காணல். நேர்கண்டவர் : அருட்சகோதரன் யே.ஜீவரட்ணம் அ.ம.தி 29
- ❖ தூ^லஆசீர்வாதப்பர் அருட்சகோதரன் கு.அஜித் சலக்ஷன் 36
- ❖ Synopsis

ஆசிரியர் உரை

நம் எல்லோருடையவும் அன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் கார்த்திகை 2014, 30ம் திகதி முதல் மாசி 2ம் திகதி 2016ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியை கத்தோலிக்க திருச்சபையில் துறவற அர்ப்பண வாழ்வு ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். இதை மையமாகக் கொண்டே இந்த இதழின் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக இலங்கைத் திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றிய ஏன், இன்றும் பங்காற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற துறவற சபைகளான அமலமரித்தியாகிகள் சபையைச் சேர்ந்த மூன்று பேரும், போர்டோவின் திருக்குடும்ப துறவற சபையைச் சேர்ந்த இருவரும் முக்கியமான அர்ப்பண வாழ்வு பற்றிய கட்டுரைகளை வரைந்திருப்பது சாலப் பொருந்தும் என்று கருதுகின்றேன். இவற்றில் குறிப்பாக துறவற மடம் சாராத அர்ப்பண வாழ்வு பற்றிய (Consecrated Seculars) கட்டுரையை கவனமாக படித்து பயன்பெறுவது மட்டுமல்லாமல் அத்தகைய அர்ப்பண வாழ்வில் இணையக் கூடியவர்கள் அதில் இணைய முயற்சி செய்வதும், பிறர் அதைப்பற்றி அறிந்து அதில் இணைய ஊக்குவிப்பதும் நலமெனக் கருதுகின்றேன். ஏனைய ஆக்கங்களையும் படித்து நீங்கள் அனுபவித்ததை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ள இறைவனின் அருள் வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சவுந்தரநாயகம்

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அர்ப்பண வாழ்வின் குடும்பங்கள்

ஜெரால்ட் டி ரொசப்ரோ, அ.ம.தி.

‘கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அர்ப்பண வாழ்வு’ பற்றி சிந்திக்கவும், திருச்சபையில் பல்வேறு நிலைகளில் கிறிஸ்தவ அர்ப்பணத்தை வாழ்பவர்கள் தத்தம் அர்ப்பணத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும், ஒருவரொருவருடன் புரிந்துணர்வை வளர்த்து இறைமக்கள் சமூகமான திருச்சபையின் வாழ்விலும் பணியிலும் வளம் சேர்க்கவும், 2014 கார்த்திகை மாதம் 30ம் திகதி முதல் 2016ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 2ம் திகதி வரையான காலப்பகுதியை செலவிடுமாறு திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அகில உலக கத்தோலிக்க சமூகத்தைக் கேட்டுள்ளார். கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அர்ப்பண வாழ்வை விசுவாசிகள் பல நிலைகளில் தேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். இங்கு, கத்தோலிக்க திருச்சபையில் திருமண-குடும்ப வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ அர்ப்பணத்தில் வளரவும், நிலைக்கவும் வேண்டிய தேவை பற்றிய அடிப்படை இறையியல் கருத்தாக்கம் முன்வைக்கப் படுகின்றது.

திருச்சபையில் பல்முக அர்ப்பண வாழ்வு

இறைமக்கள் சமூகமாகிய திருச்சபையின் வாழ்விலும் பணியிலும் அடிநாதச் சுரமாய் இருப்பது கிறிஸ்தவ அர்ப்பணமாகும். திருமுழுக்கு வழியாக ஆரம்பிக்கும் கிறிஸ்தவ அர்ப்பணம், உறுதிப்பூசுதல் வழியாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வடிப்படை அர்ப்பணத்தை கிறிஸ்தவர்கள் பல்பரிமாணங்களில், பல்வேறு வாழ்க்கை நிலைத் தோஷுகளின் வழியாக வாழ்விக்கின்றனர். இன்றைய சூழமைவில் பல்முகங்கொண்ட கிறிஸ்தவ அர்ப்பண வாழ்வு நிலையினர் மத்தியில் பல சவால்கள் எழுந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கிறிஸ்தவ அர்ப்பணத்தை வாழ குடும்பவாழ்வை ஏற்றுக் கொண்ட குடும்பங்களில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்தவ அர்ப்பணத்தை வாழ மணத்துறவு நிலையைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் மத்தியில் அவர்களது நிரந்தர அர்ப்பணம், குழும வாழ்வு, பணி பற்றிய கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. கிறிஸ்தவ அர்ப்பணத்தை குருத்துவ வாழ்வு நிலையில் வாழ்பவர்களின் வாழ்வுபற்றிய கேள்விகள் எழுந்துள்ளன.

மேலும், குடும்ப வாழ்வையோ, மணத்துறவு வாழ்வையோ, குருத்தவ வாழ்வையோ ஏற்காமல் தனித்தோ, தனிக்குழுக்களாகவோ இறைவனுக்கு தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு வாழும் பொதுநிலையினர் உள்ளனர். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தோர்வு திருச்சபையில் அவர்களின் இடம், பணி பற்றிய பல கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. இவை எல்லாம் கிறிஸ்தவ அர்ப்பணம் பற்றி சிந்திக்கவும், புதுப்பிக்கவும் எழுந்துள்ள ஏனைய காரணிகளாகும். இப்பின்புல நிலையில், திருத்தந்தை பிரான்சிசின் கத்தோலிக்க விசுவாச சமூகத்தினருக்கு விடுத்துள்ள அழைப்பில் முதல்நோக்காக இருப்பது கிறிஸ்தவ குடும்பங்களின் நிலை பற்றியும், அவற்றின் வளர்ச்சிபற்றியும் ஆழமாகத் தியானிப்பதாகும். கிறிஸ்தவ குடும்ப அர்ப்பண வாழ்வைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம், கத்தோலிக்க விசுவாசிகளின் சமூகமாகிய திருச்சபையையே புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பது திருத்தந்தையின் வாஞ்சையாகும்.

நித்திய குடும்ப அர்ப்பணம் சாத்தியமாகுமா?

காதலர்கள் தினமான 2014 பெப்ரவரி 14ல் திருத்தந்தையின் தலைமையில் திருமணத்துக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட மணமக்களுக்கான ஒரு கருத்தரங்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. குடும்ப அர்ப்பண வாழ்வு பற்றிய அவர்களின் கருத்துக்களைப் பகிரச் செய்வது அச்சந்திப்பின் நோக்கமாகும். அச்சந்திப்பில் பங்குகொண்டவர்களில் இலத்தீன் அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த நிக்கோலா-மரி என்ற மணமக்கள் திருத்தந்தையிடம் “குடும்ப வாழ்வில் நித்திய அர்ப்பணம் இன்றைய காலகட்டத்தில் சாத்தியமானதாகுமா?” என்று கேட்டார்கள். “எங்கள் அனுதின அன்பை எங்களுக்குத் தாரும்” எனச் செபியங்கள் என்று திருத்தந்தை அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார். “இறைவனின் அன்புத்திட்டத்தில் குடும்பம் தோற்றம் பெறுகின்றது. இறைவனின் அன்பில் குடும்பம் அன்பின், நம்பிக்கையின், ஒத்துழைப்பின், ஒத்துணர்வின், சம உதவியின், சுதந்திரத்தின், கருவறையாகி வளரவேண்டியுள்ளது” எனத் திருத்தந்தை அவர்கள் தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கூறினார்.

திருத்தந்தையின் செய்தியில் கிறிஸ்தவ குடும்ப அர்ப்பணத்தில் நிலையான தன்மைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது இறைவனின் அன்பில் நிலைத்திருப்பதும், அர்ப்பணம் என்பது சமத்துவ உறவில் வளரவேண்டியது என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. “இன்று ஆழமான கலாச்சாரத் தாக்கங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கும் ஏனைய பல சமூக அமைப்புகளுக்குள்

குடும்பமும் ஒன்றாகும். இதன் விளைவாக, குடும்ப அர்ப்பண உறவு பலவீனமடைந்துள்ளது. திருமண வாழ்க்கை மானிட உணர்வுகளை அவரவர் விருப்புக்கு ஏற்ப நிறைவு செய்யும் ஒரு வழியாக நோக்கப்படுகின்றது. ஆனால் திருமணத்தின் மூலம் மானிட சமுதாயத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டியதாக எதிர்பார்க்கப்படுபவை உயர்ந்தவையாகும். ஒரு குடும்பத்தில் காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில் இணக்கத்திலும், இசைவிலும் ஒற்றுமையுடன் சொந்தம் என்ற உணர்வுடன் வாழக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு தம் விசுவாசத்தைக் கையளிக்கும் இடமும் அதுதான்...” என்பது திருத்தந்தையின் அறிவுரையாகும் (நற்செய்தியின் மகிழ்ச்சி, எண். 66).

நசரேத்தார் குடும்பத்தின் வாரிசுகள்

இறைவனின் வெளிப்பாடான வார்த்தை மனுவருவான நிகழ்வு ஒரு குடும்பத்தில் இடம் பெற்றது. நசரேத்தார் திருக்குடும்பம் இம்மறை நிகழ்வை வாழ்ந்து, அந்நற்செய்தியை பிறர் அறியச் செய்த உதாரண குடும்பமாகும். இடப்பெயர்வு, பாதுகாப்பின்மை, அச்சுறுத்தல், உள இட்பாடு, இவற்றிற்கு மத்தியில் இறைகுரலுக்குப் பணிவு கொண்டு நடந்து அனைத்துக் குடும்பங்களுக்கும் முன்னுதாரணமான குடும்பமாகும். இயேசு இறைவனுக்கு ஏற்படையவராகவும், அயலவருக்கு உகந்தவராகவும் வளர சிறந்த பள்ளியான குடும்பமாகும்.

இக்குடும்பத்தில், தாய் மரியாள் கண்டு வியந்து விசுவசித்து, தம்மை அவர் அடியாளாக அர்ப்பணமாக்கிய, விடுதலையின் கடவுள் (லூக். 1:38, 1:49...) இயேசுவின் வாழ்வில் ஆழமான இறை அர்ப்பணத்துக்கு தூண்டுதலானார் (மத். 6:33, யோவா. 10: 17-18). இக்குடும்பத்தில், தந்தை குசையின் இறைவனுக்கு ஏற்படைய, மனிதாபிமானமான, நேர்மையான செயல் (மத் 1: 18...) இயேசுவின் மனிதநேயப் பணிக்கு தூண்டுதலாயிற்று. புனித லூக்கா, இயேசு தம் பெற்றோருக்குப் பணிந்து நடந்தார் என்றும், ஞானத்திலும் உடல் வளர்ச்சியிலும் மிகுந்து கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் உகந்தவராய் வாழ்ந்து வந்தார் என்றும் கூறுகிறார் (லூக். 2: 51-52). அவர் “கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டார்” (எபி. 5:8). “நசரேத்தார் இயேசு, மனிதக் கைகளால் வேலைசெய்தார், மனித உள்ளத்தால் செயல்பட்டார், மனித இதயத்தால் அன்பு செய்தார், கன்னிமரியாவிடமிருந்து பிறந்த அவர் நம்மில் ஒருவரானார்...என இயேசு குடும்பத்தில் பெற்ற பேற்றை வத்திக்கான் சங்கம் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது (இ.உ.தி., எண். 22).

இயேசு அவரது குடும்பத்தில் பெற்ற அனுபவத்தில் அவரது இறையாட்சிப்பணி யூத சமயக் குடும்பத்துக்கும், யூத சமய, சமூக, குடும்ப வரம்பைக் கடந்து பரந்த சமூகத்துக்கும் விரிவடைந்தது. நசரேத்தூர் குடும்ப வாழ்வின் வாரிசுகளே கிறிஸ்தவ குடும்பங்களாகும். நசரேத்துக் குடும்பத்தின் இறை விசுவாசம், இடுக்கண் வேளையிலும் ஒருவருக்கொருவர் இணையாகி வாழ்ந்த பிரிவுபடாத்தன்மை, சமூக, அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் இறைசித்தம் அறிந்து நடந்த பாங்கு என அவர்கள் வாழ்ந்த விழுமிய வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் தம் குடும்ப அர்ப்பணத்தில் வளர்வதற்கு தூண்டுதலாகின்றன.)

குடும்பமும் இறையாட்சி வாழ்வும்

திருமுழுக்கில் இறை ஆவியால் அர்ச்சிப்புப் பெற்ற இயேசுவின் அர்ப்பணத்துக்கு, இறையாட்சிக்கான வாஞ்சையொன்றே அடிநாதமாகும். இறையாட்சி வாழ்வில் அனைத்துக்கும் மேலாக நாட்டங்கொண்டு, இறைவனுக்கு ஏற்புடையதையே செய்ய வேண்டும் என்பது இயேசுவின் மையச் செய்தியும், முதன்மையான நோக்குமாகும் (மத். 6: 33). இயேசுக் கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டு, திருமுழுக்கு வழியாக அவரில் கிறிஸ்தவர்கள் இறையாட்சி வாழ்வுக்கு தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாவர். இறையாட்சி வாழ்வு என்பது “நாம் உண்பதையும் குடிப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, மாறாகத் தூய ஆவி அருளும், நீதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. இத்தகைய இறையாட்சி மனப்பான்மையோடு கிறிஸ்துவுக்குப் பணிபுரிவோர் கடவுளுக்கு உகந்தோராயும், மக்களின் மதிப்புக்கு உரியோராயும் இருப்பர்” (உரோ. 14:17-18).

இயேசுவின் இறையாட்சி வாழ்வுக்கான அழைப்பும், புனித பாவலுவலின் இறையாட்சி வாழ்வு பற்றிய படிப்பினையும் திருச்சபையின் வாழ்வின், அதன் நற்செய்திப் பணியின் அடிப்படை நோக்கையும், குறிக்கோளையும் உணர்த்துகின்றது. இதுவே கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் பெற்ற பொதுவான அழைப்பாகும். கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் தம் திருமண ஒப்பந்தத்தினால் இவ்வழைப்புக்கு ஆம் எனப் பதிலளித்துள்ளார்கள். அவர்கள் திருமணத்தின் வழியாக இறையாட்சியை ஏற்றுள்ளார்கள். கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் இம்மறை நிகழவை விசுவசிப்பதும், வாழ்வதும், அதனைப் பிறர் அறியச் செய்வதும் அவர்களது கடமையாகும். அவர்கள் திருமண உறவை குடும்பத்தில் வாழும் பாங்கில் அவர்களது

இறையாட்சிக்கான பிரமாணிக்கம் வெளிப்படுகிறது. அவர்கள் ஒருவர் ஒருவர் மீது கொண்டுள்ள அன்பு, அவர்களது உண்மைத்தன்மை, தூய ஆவியின் ஆற்றலில் அவர்கள் கண்டடையும் குடும்ப அமைதி, மகிழ்ச்சி, தம் பிள்ளைகளை கடவுளுக்கும், மனிதருக்கும் உகந்தவராய் வளர்க்கும் பாங்கு, தம் இல்லத்து உடமைகளைப் பேணிப் பயன்படுத்தும் வழிகள் என யாவும் இறையாட்சி வாழ்வுக்குரிய அவர்களது அர்ப்பணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கிறிஸ்தவ திருமண அர்ப்பணம் உண்மையில் இறையாட்சி வாழ்வுக்கான அடிப்படை ஆதார முனைப்பாகும். ஆக, கிறிஸ்துவின் உடலாகிய திருச்சபையில், குடும்பங்கள் இணக்கத்திலும், இசைவுடனும், ஒருமைப்பாட்டுடன் அன்பில், வாழ்வது இறையாட்சி வாழ்வுக்கு அடிப்படையாகும் (எபே. 4:16, 5:28, 1கொரி. 12: 4-7).

குடும்ப அர்ப்பணம் இறையழைத்தல்

இன்னும், மானிட சமுதாயம், வாழ்வை இறைவனின் கொடையாகவும், இறையாட்சி நிறைவாழ்வின் முன்சுவையாகவும் படைப்பின் விடியலில் பெற்றுள்ளது (இ.உ.தி. எண். 49). இக்கொடையை ஏற்று வாழும், முன்சுவைத்து சாட்சியமாகும் இறை அழைத்தலை குட்டித்திருச்சபையான கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் பெற்றுள்ளன. இறைவனில் தோன்றி, அவரில் சங்கமமாகும் மானிட வாழ்வு விருத்தியடைவதும், வளர்வதும், வளம்பெறுவதும் குடும்ப அர்ப்பண வாழ்விலாகும். “வாழ்வைத் தரவந்தேன், அதை நிறைவாகவே தரவந்தேன்” (யோவா. 10:10) என்ற இயேசுவின் நோக்கை திருச்சபை இன்றைய சூழலில் தன் நற்செய்திப்பணி வழியாகக் கண்டடைவதற்கு, நம்பகப் பண்பையும், அன்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட உடன்படிக்கையால் மானிடரைச் சந்தித்த இறைவன், திருமணம் எனும் அருளடையாளத்தின் வழியாய் மணமக்களைச் சந்திக்கிறார். உயிரைக்காக்கும் உயரிய பணியை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். இதனால் மனிதத்தன்மைக்கு ஏற்ப உயிராமட்டில் மதிப்பும், கவனமும், பாதுகாப்பும் அளிப்பது குடும்பங்கள் பெற்ற இறைபணிப்பாகும் (இ.உ.தி. எண். 51).

திருச்சபையின் நற்செய்திப் பணி மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் வாழ்வைப் பெறும் வழிகளில் ஆற்றப்படும் பணியாக வளர்ந்துள்ள நிலையில், கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் அதில் நேரடிப் பங்குகொள்ளுகின்றன. அதனை தாம் வாழும் சூழலில் ஈடுபாட்டுடன் செய்திட வேண்டிய முதன்மைப் பணியாளர்களாகின்றன. குடும்பங்கள் மானிட வாழ்வின்

இயற்கையான கற்கை நிறுவனங்களாகும். மானிட வாழ்வில் அடிப்படைப் பண்புகள், விழுமியங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கைமுறைகள், அடிப்படை உரிமைகள், நம்பிக்கைகள் எனப் பலதையும் கற்கும் பள்ளி குடும்பங்களாகும். குடும்பப் பள்ளியில் கற்பவை ஒருவரது வாழ்வுக்கு அத்திவாரமாகின்றன.

குடும்ப அர்ப்பண வாழ்வின் சவால்கள்

இன்றைய சூழலில் குடும்பங்களுக்குள் வளரும் முரண்பாடுகள், கருத்துக்கோவைகள், விழுமியங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், எதிர் நோக்குகள், பின்புல தூண்டுதல்கள் என்பன நற்செய்தி விழுமியங்களுக்கு முரணானவையாக அமையும் சூழலில் அவர்கள் அர்ப்பணம் புதுப்பிக்கப்பட ஈடுபாடுள்ள மேய்ப்புப் பணி தேவைப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ குடும்பங்களுக்கு ஒத்துழைப்பும், ஊக்குவிப்பும், பயிற்சியும் தேவைப்படுகின்றது.

குடும்பங்கள் இறை அழைத்தல் பெற்றவை, இறையாட்சி வாழ்வை தம்மகமாய்க் கொண்டவை, திருச்சபையின் வாழ்வுக்கு புளிக்காரமாய் இருப்பவை, திருச்சபையின் நற்செய்திப் பணியின் முன்னோடிகள் என மேற்கண்டவை யாவும் ஒரு குடும்பத்தின் விசுவாசம் எப்படி வாழப்படுகிறது என்ற அடிப்படைக் கேள்வியை எழுப்புகின்றது. கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் அடிப்படையில் தாம் அறிக்கையிடும் விசுவாசத்திற்கும் வாழும் வாழ்க்கைப் போக்குக்கும் தொடர்பு உண்டா என்ற கேள்விக்குப் பதில்காண வேண்டும். இதுவே ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்ப அர்ப்பண வாழ்வின் குடும்பமாக உள்ளதா என்பதை அறியும் அளவுகோலாகும்.

குடும்பங்களின் விசுவாச வாழ்வின் ஒருமைப்பாடு திருச்சபையின் விசுவாச வாழ்வுக்கு அடிப்படை ஆதாரமாகின்றது. மேலும், கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் அர்ப்பணக் குடும்பங்களாகிட கிறிஸ்தவ சீடத்துவ ஆன்மீகம் வாழப்பட வேண்டிய தேவையுண்டு. குடும்பத்து சீடத்துவம் இயேசுவின் குரலுக்கு செவியாய்த்து, அவரது பணிப்பை அறிந்து குடும்ப உறவை வாழ்வதில், இல்லறக் கடமையைச் செய்வதில், சமூகப் பங்களிப்பை அளிப்பதில் தங்கியுள்ளது (யோவா. 2: 5).

வீடுகட்டும் போது உறுதியான நில அமைப்பும், அத்திவாரமும் அமைய வேண்டுமென்று ஆசிக்கின்றோம். நாம் கட்டிய வீட்டுக்குள் இல்லறம் வாழ்விக்கப்படுவதற்கு நிலையான அத்திவாரமிடப்பட வேண்டும். அதற்கு இறை அன்புக்கு திறந்த உள்ளத்துடன் வாழும் நிலையான அர்ப்பணம் வேண்டும். குடும்பத்தின் மூலம் மானிட சமுதாயத்தை வாழ்விக்கும்

இறைவனின் திட்டத்தில் நிபந்தனையின்றி பங்கு கொள்வதற்கு நிலையான குடும்ப அர்ப்பணம் செய்யும் உள்ளங்கள் வளரவேண்டும். குடும்ப அர்ப்பணம் செய்தவர்களுக்கு நிலைத்திருக்கும் உறுதியான உள்ளம் வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ குடும்ப அர்ப்பண வாழ்வின் நிலைத்த தன்மையே, திருச்சபையில் ஏனைய அர்ப்பண நிலைகளிலும் நிலையான தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது. அதற்கு “கிறிஸ்தவ அழைப்பின் கடமைகளைத் தளர்ச்சியுறாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு பெரும் ஆற்றல் தேவைப்படுகின்றது. இக்காரணத்தை முன்னிட்டு மணமக்கள், தூய வாழ்வு நடத்துவதற்குரிய அருளால் வலுப்பெற்று, அன்பின் உறுதி, பெருந்தன்மையுடைய உள்ளம், தியாக உணர்வு ஆகியவற்றை விடாமுயற்சியுடன் கடைப்பிடிப்பர். அவற்றை அடைந்திடக் கடவுளை வேண்டுவர்” (இ.உ.தி. எண். 49).

- * நீதியான வாழ்வை உருவாக்கித் தர நம்மை அர்ப்பணிப்பதற்கான அழைப்பை நாம் உணர வேண்டும்.
- * செபம் இல்லாத நற்செய்தி அறிவிப்பு, மனிதரின் இதயத்தை தொடாது.
- * குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையும் கைவிடும் சமூகம், தன் ஆணிவேரையே அறுப்பதுடன், வருங்காலத்தையும் இருளாக்குகின்றது.
- * இயேசுவை மிக நெருக்கமாகத் தொடர்வது எளிதல்ல: ஏனெனில், அவர் தேர்ந்துள்ள பாதை, சிலுவைப் பாதை.

- திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

துறவற மடம் சாராத துறவற வாழ்க்கை முறை

ஆசிரியர் பெனடிக்கரா அந்திரேஸ்பிள்ளை

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு துறவறை சபைகள் நிறைந்துள்ளன. அவை பல்வேறு நிறுவனர்களால் திருச்சபையில் தூய ஆவியின் ஏவுதலால் காலத்துக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ற வகையில் அங்காங்கே துளிர் விட்டன. இறை ஏவுதலின் உந்துதலால் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வட்டத்தில் விவித அருங்கொடைகளை மையமாகக் கொண்டு அமைவு பெற்று வளர்ந்தன, வளர்க்கப்பட்டன. துறவறசபைகளின் முக்கிய அம்சம் குழு வாழ்வு. மடங்களில் குழுக்களாக சபைகளுக்கேற்ற ஒழுங்குகளின்படி வாழ்தலாகும்.

திருச்சபையின் செழிப்புக்கும் செல்வாக்குக்கும் ஏற்ப தூய ஆவியின் கொடையினால் துறவற மடம் சாரா வாழ்க்கை முறை உருவாகியது (Secular life). ஒரு சில சபை நிறுவனர்கள் தங்கள் துறவற சபைகளின் ஓர் அங்கமாக இந்த மடம் சாரா வாழ்க்கை முறையை ஏற்படுத்தினர். விசேடமாக 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின் இவ்வாழ்க்கை முறை பல்கிப் பெருகியது. திருமடம் சாராத துறவறத்தின் விசேடத்துவம் இறைவனுக்குரித்தான சாட்சியமான வாழ்வு என்பதேயாகும். அர்ப்பணத்துக்கு பிரமாணிக்கமும் உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவர்கள் புனிதர்களாக அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

திருச்சபையின் அடிப்படை அழைப்பு திருமுழுக்காகும். அந்த அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ வாழ்வை ஆழமாக வாழ்ந்து உலகின் மத்தியில் வாழும் சூழலில், தொழிலில் விசேடமானது எதுவுமின்றி, வாழ்வின் மகிழ்ச்சி, துன்பம் என்பவற்றை சகாக்களுடன் பகிர்ந்து அர்ப்பணம் பற்றி அறியப்படுத்தாது மறைபொருளான வாழ்வை வாழ்தல் ஆகும். மனிதாவதார மறை பொருளை (Incarnation) தனிமை, மௌனம் என்பவற்றால் இறை வார்த்தைக்குச் செவிமடுத்து, அடிக்கடி அருட் சாதனங்களைப் பெற்று, ஞான வாசனைக்கு இடம் கொடுத்து இறை சித்தத்தை தெளிந்து வாழ்தல். ஏழ்மையால் நம்மிலிருந்து விடுபட்டு பொருட்பற்றுக்களிலிருந்து விலகி இறையரசுக்கு நிபந்தனையற்ற அன்பை அளித்தல்.

துறவற மடம் சாராத துறவற வாழ்வு பற்றி ஒரு முழுமையான காட்சிப்படுத்தல் இலகுவான காரியமல்ல. அது அடிப்படையில் வாழ்வின்

சாட்சியம் மூலம் அவர்கள் யார்? என்ன? என்ற வினா எழும்புவதிலேயே தங்கியுள்ளது. அவர்கள் பணி, பரந்துபட்ட, அவர்களின் தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்களின் மதிப்பீடு, இயலுமை, அல்லது அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றிலிருந்து விலகியுள்ளது. அறியப்படாமை (discreetness) அர்ப்பணத்திற்கான எந்த சலுகைகளையும் கொண்டிராமே இவ் வாழ்வின் தனித்துவமான அழகாகும் (Beauty of the vocation).

இவை பெரிய, நீண்டகால பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட துறவற ஸ்தாபனங்களான சபைகளைப் போன்றவையல்ல. 200க்கும் மேற்பட்ட துறவறம் சாராத அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு முறை (Consecrated Secular), பலாபலன்கள், பகிரங்கத்தன்மை மூலம் கண்டறியப்படாமல், துறவிகள் போலல்லாத சாட்சிய வாழ்வில் மெருகூட்டப்படுகிறது. இவ் வாழ்வு உலகில் பொறுப்புடனும், கையளிப்புடனும் இறைவனுக்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்புடனும், சுய விரும்புடனும், வாழ்வுச் சூழலில் மக்களின் விசுவாசத்துக்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

திருமுழுக்கு அர்ப்பணத்தில் ஆழமாக வாழ்ந்து அருட் சாதனங்களில் ஆர்வமுடன் வேருன்றி இறைபணியில் அவா கொண்டு தமது குடும்ப சூழலில் அர்ப்பணிப்புடன் வாழும் விசுவாசிகள் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ முன்வருகிறார்கள். தம் உத்தியோக சூழலில் கடமையுணர்வுடன், கண்ணியம், கட்டுப்பாடுடன் வாழ்வது, பார்ப்பவர்களுக்கு, பழகுபவர்களுக்கு அவர்கள் மட்டில் ஒரு மதிப்பையும் பக்திசார் அன்பையும் ஏற்படுத்தும். செபம், தபம், தான தர்மம் அவைகளுடன் இணைந்த மேம்பாட்டையும், சுதந்திரமாக செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்து தம் இயல்புக்கேற்ப வாழ வழி வகுக்கக்கூடிய பொதுநிலைத் துறவையே நாடி நிற்பர். அப்படியானவர்களை அடையாளம் காணும் துறவியர் திருமடம் சார்பற்ற அழைத்தல் பற்றி அவர்களுடன் தனித்தனி அளவளாவுவர். இந்நிலையில் அவர்கள் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஆயத்த நிலையில் ஆரம்பிப்பர். இப்படியானவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து பயிற்றப்பட ஆயத்தமாவர். இடையிடையே ஒன்று சேர்வர். திருவிவிலியம் அவர்களது பயிற்சிக் களமாக அமையும். தம் திருமடச்சார்பற்ற அழைத்தலை உய்த்துணர்ந்த பின், தாம் சார்ப்போகும் குழுவைப்பற்றிய ஒழுங்குப் புத்தகத்தைப் படிக்க முன்வருவர். அவ்வேளையில் தாம் சேரவுள்ள குழுவின் நாடளாவிய குழுவுக்கு அறிமுகமாகி 3 வருடங்கள் அத்துறைசார் உருவாக்குளரிடம் திருச்சபை, தம் குழு, தாம் அர்ப்பணிக்கப்போகும் வாக்குறுதிகள்

(Evangelical Counsels) பற்றிய அறிவையும், ஆழமான வாழ்வையும் பற்றி அறிந்து, தேர்ந்து அர்ப்பணிக்க சுயமாக முன் வருவார்கள். கற்பு, ஏழ்மை, பணிவு எனும் வாக்குறுதிகளை தம் குழுத் தலைவியுடன் கலந்துரையாடி முடிவு செய்வர்.

ஓர் சுய அறிக்கையை சமர்ப்பித்து உத்தரவு கிடைத்தபின், இது சர்வதேச மட்டத்தில் உள்ள பொதுத் தலைவியால் ஏற்கப்பட்டு பிரத்தியேகமாக அர்ப்பணம் செய்வர். வருடா வருடம் சமர்ப்பணம் புதுப்பிக்கப்பட்டு 5 வருடங்களின் பின் மீண்டும் நித்திய சமர்ப்பணத்திற்குத் தம்மை உட்படுத்துவர். இவ்வாறு ஒரு பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் தம் வாழ்வை அடிக்கடி சிந்தித்து, ஆய்ந்து ஆழமாக்கிக் கொள்வர். மாதத்தில் முதற் சனிக்கிழமைகளில் அண்மையிலுள்ள சிலர் ஒன்று கூடி செபத்திலும், தியானத்திலும் ஈடுபடுபவர். சிலர் தனிமையில் தம் ஆய்வு வாழ்வை மேற்கொள்வர். 3 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை 5 நாட்கள் அர்ப்பணித்தோர் ஒன்று கூடித் தம் வாழ்வு போக்குப் பற்றி கலந்துரையாடி, செபித்து, தமக்குரிய பாடங்கள், செய்திகளை வாசித்து, படித்து தம் அறிவை வார்த்துக் கொள்வர். வருடமொருமுறை ஒரு வாரத்துக்கு ஞான ஒடுக்கம் செய்வர். ஒரு குருவின் வழிகாட்டலில் இது இடம் பெறும். இந்த வாழ்க்கை முறை கஷ்டமானது. கூட இருந்து குறை நிறை சொல்வோர் இல்லை. இறை ஒளியில் ஒவ்வொரு கணமும் தம்மை நிலை நிறுத்தி சுய உருவாக்கம் செய்ய வேண்டியது அவர்களின் கடப்பாடு. ஞான வாசினை, திருப்பலி, தேவநற்கருணை, ஒழுங்குப் புத்தகம் அவர்களின் வாழ்விற்கு ஊற்றாக அமையும். புதியவர்களை இனங்கண்டு சேர்க்க அவர்களால் முடியாது. துறவியர், குருக்களே அப் பணியைச் செய்ய வேண்டியவர்கள். பகிரங்க வாழ்வில்லாத படியால் கவர்ச்சிக்கிடமில்லை. 1947ம் ஆண்டில் துறவற மடம் சாராத சபைகளுக்கு திருச்சபையின் அங்கீகாரம் கிடைத்தது. 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின், கூடிய அக்கறை காட்டப்பட்டுள்ளது. சில துறவற சபைகள் தத்தம் மடம்சாரா குழுக்களை ஆழப்படுத்தி வளர்க்க முற்பட்டனர். சில குழுக்கள் பகிரங்கமாக குழுவாழ்க்கையையும் வாழ்கின்றனர். சிலர் தனித்தனியாக இவ் வாழ்க்கை முறையை வாழ்கின்றனர்.

1972 செப்ரம்பரில் புனித 2ம் அருள் சின்னப்பர் துறவறம் சாராத துறவற வாழ்வு பற்றிக் கூறியதாவது “உங்கள் ஏழ்மையானது வாழ்வின் நல்லனவற்றுடன் நாகரீக வாழ்வு முன்னேற்றத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு உலகியலுக்கு அடிமையாகாது வாழ்தலாகும். கற்பு

இறைவனிடமிருந்து பெறும் அன்பை சுயநலமற்று உலகுக்கு அளிப்பதாகும். பணிவு இரட்சணியத்துக்காக உலக செல்வங்களைத் தனதாக்காது இறை சித்தத்துக்கு உகந்த மனதுடன் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப என்றும் வாழ்வதாகும். புனித சின்னத் திரேசம்மாள் போல் இறை பிரமாணிக்கத்துக்கு சார்புடைமையான வாழ்வை உறுதிப்படுத்தி சான்று பகர்தலாகும்.

இறை இயேசுவின் 30 வருட மறைந்த வாழ்வே மடம் சாராத துறவியரின் மாதிரி வாழ்வாகும். பரிசுத்த மரியாளின் பூரணமான பொதுநிலை வாழ்வே வழி காட்டியாகும். புனித சூசையப்பரின் கையளிப்பு வாழ்வே உறுதுணையாகும். எனவே என்றும் நசரேத்தின் திருக்குடும்ப வாழ்வின் ஐக்கியமும், இறை பிரசன்னமும், இவர்கள் மத்தியில் நிலவும் யாருக்கும் தெரியப்படாத பகிர்வு வாழ்வும், ஏழைகள் மட்டில் பரிவும், யாரையும் புறக்கணிக்காத அன்பு வாழ்வும், இவர்கள் பிரசன்னம் எங்கிருந்தாலும் இறை மணம் வீசும். எத்தொழில் செய்தாலும் எச்சூழலில் வாழ்ந்தாலும் அர்ப்பண வாழ்வு இவர்கள் அணிகலனாகும்.

இந்த அர்ப்பணம் ஒரு விசேட கொடை. உலகில், உலகுக்காக, உலகை இறை அரசுள் ஈர்க்கும் சக்திகளாக வாழும் துறவியர் வாழ்வு, இவர்கள் வாழும் உலகில் யாராலும் விளங்கிக் கொள்ளவோ, ஐயப்படவோ முடியாதது. வாழ்வு முழுவதும் இறை சித்தத்தையே கண்டறிந்து அதன்படி வாழ்ந்து வழி காட்டும் வாழ்வு. இறை பணிக்கு முற்றாக வையளித்து, உலகில் திருச்சபையின் தீபங்களாகத் திகழும் அறிப்படாத சாட்சியங்களாகும். செயல் இறை ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆழ்ந்த செபவாழ்வு, தியானம், ஞானவாசினை, விவிலியம், திருச்சபை ஏடுகள், பாப்பரசரின் அறிவுரை ஏடுகள் வாழ்வை போசிக்கின்றன.

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இவர்கள் செபமுலம் உலகை இறைவனுடன் இணைத்து இறைவனை உலகுக்கு அளிப்பவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இந்த பரம இரகசியம் போன்ற அழைப்பு இடைவிடாத ஆவியின் ஏவுதலில் அர்த்தமுடன் வாழ்ச் செயல் உதவுகிறது. கஷ்டமான இவ்வாழ்வு கடவுளின் கரங்களால் வழி நடத்தப்படுகிறது.

உலக மக்களின் துன்பங்கள், இன்பங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள் யாவிலும் பங்கேற்று இறை பிரசன்னத்துக்கு அவற்றை கொண்டு வந்து நம்பிக்கை ஊட்டும் பணி மகத்தானது.

“எல்லாம் இறை மகிமைக்கே”

துறவற அர்ப்பண வாழ்வுத் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்

அருட்சகோதரி லுமினா போல்ராஜா

முன்னுரை

காலத்துக்குக் காலம், பல வழிகளில் நாம் வாழும் வரலாற்றில் நம்மோடு பேசுகின்ற இறைவன், இவ்வாண்டில், அர்ப்பணம் செய்த துறவறத்தாருடன் திருத்தந்தை 1ம் பிரான்சீஸ் வழியாகச் சிறப்பான முறையில் பேசுகின்றார். துறவற அர்ப்பணவாழ்விற்கென அழைக்கப்பட்டோர் தம் அர்ப்பண வாழ்வின் நோக்கம், மேன்மை, தூய்மை பற்றிச் சிந்தித்து, வாழ்வை சீர்தூக்கிப் பார்த்து புதுப்பிக்க அழைப்புவிடுக்கின்றார்.

“உலகை விழித்தெழச் செய்யும்” பாரிய பொறுப்பினை தாங்கிப் பயணிக்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் தமக்காக அல்ல, பிறருக்காக தம் வாழ்வை அர்ப்பணிக்கின்றன. இறையரசுக்காக தம் வாழ்வைத் தியாகம் செய்கின்றனர். இறைமகிமைக்காக தம்மை நறுமணப் பலிப் பொருளாக்குகின்றனர். எவ்வாறு தம் பாடு, மரணம், உயிர்ப்பு என்னும் பாஸ்கா மறைபொருள் வழியாக மனுக்குலம் முழுவதற்கும் வாழ்வு கொடுக்க தம்மை அர்ப்பணமாக்கினாரோ, அதே வழியில் நின்று கிறிஸ்துவின் மனநிலைகளால் வாழ்வை வளமாக்கி, நிறை உண்மைகளை நோக்கி வழிநடத்தும் தூயஆவியின் செயல்பாடுகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்து, இறையரசிற்காக தம் உடல், பொருள், ஆவி, ஆற்றல், திறமை, சக்தி, நேரம், உழைப்பு அனைத்தையும் தாராள மனத்துடன் அர்ப்பணமாக்கி, விண்ணக முன்சுவையை மண்ணக அனுபவமாக்குகின்றனர். இந்தப் பார்வையில் துறவற அர்ப்பணவாழ்வு பற்றியும், எதிர்நோக்கும் சவால்கள் பற்றியும் இவ்வாய்வில் நோக்குவோம்.

துறவற அர்ப்பணவாழ்வு - இறைவனின் தெரிவே...

எமது மீட்பு வரலாற்றைப் பின்நோக்கிப் பார்க்கும்போது, இறைவனின் தலையீடு இல்லாமல் எந்த ஒரு அழைப்பும் இடம் பெறவில்லை. இறைவனே முதல் அடி எடுத்து தாம் விரும்பியவர்களை அழைக்கின்றார். (மாற் 3:13) தமக்குரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார். (யோவா 15:16) தமக்குரியவர்களை முன்சூறித்து வைக்கின்றார். ஏற்புடையவராக்குகின்றார். (எரே 1:5; உரோ 8:30).

இறைவனின் தெரிவுகள் வித்தியாசமானவை. பலமும், பலவீனமும்- உடைந்துபோகும் தன்மையும் கொண்ட மட்பாண்டம் போன்றவர்களை, இறைவன் தெரிவு செய்கின்றார். தேர்ந்தெடுக்கின்றார். உலகிலிருந்து பிரித்தெடுக்கின்றார். மதிப்புள்ளவர்கள் ஆக்குகின்றார். (1கொரி 4:7, யோவா 15:16, ஏசாயா 43:4) இதனை வாழ்வில் இனங்கண்டவர்கள், சுதந்திரமாகக் கொடுக்கும் பதிலிறுப்பே அர்ப்பணமாகின்றது. முதுபெரும் தந்தை ஆபிரகாம், இறைவாக்கினர்கள், விடுதலை நாயகன் மோசே, ஆயனும் அரசனும் தாவீது, வீரப்பெண் எஸ்தர், இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த சீடர்கள், கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்திய சவுல், இதோ உமது அடிமை என்ற அன்னை மரியா, பாவிப்பெண் மகதலா மரியா, கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பிலும், அவரின் உடனிருப்பிலும் விசுவாசம் கொண்டு தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த புனிதர்கள், வேதசாட்சிகள், துறவற சபைகளை நிறுவிய நிறுவுனர்கள்... இவர்களின் அர்ப்பணத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, இறைவனின் தலையீடும், தெரிவும் அவர்களோடு இருந்ததை விவிலியத்திலிருந்தும், திருச்சபையின் வரலாற்றிலிருந்தும் நாம் அறிந்து கொள்ளும் உண்மைகளாக இருக்கின்றன. இந்த ரீதியில் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்விலும் இறைவனின் தலையீடு, தெரிவு, தொடுதல், அழைப்பின் குரல் இருந்ததை மறுக்க முடியாது. எனவே தம் அர்ப்பண வாழ்வை காத்திரமாக உணரும் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரில் தம் பெருமைளைத் தேடுவார்களேயன்றி வேறெதிலும் தேடவோ, ஆசிக்கவோ, நாடவோ துணிவு கொள்ளார். “பெருமை பாராட்ட விரும்புகின்றவர் ஆண்டவரைக் குறித்தே பெருமை பாராட்டட்டும்”(2கொரி 10:17).

2ம் வத்திக்கான் சங்க ஒளியில் - துறவற அர்ப்பணம்

சங்கத்தின் ஒளியில் துறவற அர்ப்பணத்தின் நோக்கை பார்க்கும்போது “துறவற வாழ்வைப் புதுப்பித்தல்” என்ற பகுதியின் ஐந்தாம் இலக்கத்தில் துறவற வாழ்வுக்கென கடவுளால் அழைக்கப்பட்டவர்கள், இறைவனுக்குச் செவிமடுத்தவர்கள், பாவத்திற்கு இறந்து (உரோ 6:11) அதாவது திருமுழுக்கு வழியாகவும், துறவற அர்ப்பண வாக்குறுதிகள் ஊடாகவும் தாம் பெற்றுக் கொண்ட அழைப்பிலே தூயவர்களாக வாழ தமக்குள் இருக்கும் இவ்வுலகுசார் ஊனியல்பின் தன்மைகளுக்கு மரித்து தூயஆவியின் இயல்புகளால் புதுப்பிக்கப் பட்டு, ஆன்மீக பலத்தோடு பயணிக்கின்றார்கள் என்று கூறுகின்றது. இவ்விதம் தம் வாழ்வை உருமாற்றத்திற்கு உட்படுத்தி உறுதியடைந்தவர்கள் தாம்

வாழும் உலகு, உறவுகளை வெறுத்தல்ல மாறாக விட்டுவிட்டு (துறந்து) கடவுளின் மகிமைக்காகவும், மானிட சமுதாயத்திற்காகவும் ஏன் படைப்பு முழுவதற்கும் வாழ்வு கொடுப்பதற்காகவும் தம் வாழ்வு முழுவதையும் அர்ப்பணிக்கின்றனர். இது திருமுழுக்கு அர்ப்பணத்தில் வேருன்றி இருப்பதோடு அதை முழுமையாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த நோக்கில் எம் அர்ப்பண வாழ்வைத் தனித்திருந்து சிந்திப்போம்.

இறைவார்த்தையின் ஒளியில் - துறவு அர்ப்பணம்

இறைவார்த்தையின் ஒளியில் அர்ப்பண வாழ்வை நோக்கும்போது, அர்ப்பணவாழ்வின் சிறப்பு “விட்டுவிடுதல்” “வெறுமையாக்கல்” “இழத்தல்” “பின்தொடர்தல்” “சரணடைதல்” என்ற பற்றற்ற தன்மையில் முழுமையை, நிறைவை அடைகின்றது என்பதை விவிலியத்தில் பல இடங்களில் நாம் காணலாம். “உடனே அவர்கள் தங்கள் படகையும், தந்தையையும் விட்டுவிட்டு அவரைப் பின்பற்றினார்கள்” (மத் 4:22, மாற் 1:18). “என்னைவிடத் தம் தந்தையிடமோ, தாயிடமோ...என்பொருட்டுத் தம் உயிரை இழப்போரே அதைக்காத்துக் கொள்வர்” (மத் 10:37-39) என்ற வார்த்தைகள் இந்த உண்மைகளைக் கோட்டுக் காட்டுகின்றன. தூய யோவான் தம் நற்செய்தியில் “அர்ப்பணம்” என்பது உலகில் வாழ்ந்தாலும் உலகைச் சார்ந்திராது வாழ்தல், உண்மையினால் அர்ச்சிக்கப்பட்டு-அனுப்பப்படுதல் என்பதை 17:14-19 வரை உள்ள வாக்கியங்கள் ஊடாகத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். தூய பவுல் அர்ப்பணத்தின் மேன்மையை “நம்மிடையே எவரும் தமக்கென்று வாழ்வதில்லை, தமக்கென்று இறப்பது மில்லை. வாழ்ந்தாலும் நாம் ஆண்டவருக்கென்றே வாழ்கின்றோம், இறந்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே இறக்கின்றோம்” (உரோ 14:7-8). “ஏற்கனவே அடித்தளம் இட்டாயிற்று. அவ்வுடித்தளம் இயேசுக் கிறிஸ்துவே...” (1கொரி 3:11-13). “என்ன நேர்ந்தாலும் வெட்கமுறமாட்டேன்...வாழ்விலும், சாவிலும் முழுத் துணிவுடன் கிறிஸ்துவை என் உடலால் பெருமைப்படுத்துவேன்... ஏனெனில் நான் வாழ்ந்தால் அது கிறிஸ்துவுக்காகவே, நான் இறந்தால் அது எனக்கு ஆதாயமே” (பிலி 1:20-21). “நான் கடவுளுக்காக வாழ்கின்றேன். கிறிஸ்துவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கின்றேன். எனவே இனி வாழ்வன் நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே என்னுள் வாழ்கின்றார்” (கலா 2:20). என்ற திருவார்த்தைகளின் வழியாக எடுத்தியம்புகின்றார். எனவே, இறைவார்த்தையின் ஒளியில் எம் அர்ப்பண வாழ்வில் நாம் கடந்து வந்த பாதைகளைத் திரும்பிப் பார்த்து வாழ்வைப் புதுப்பிப்போம்.

திருத்தந்தையின் சுற்றுமடலின் ஒளியில்- துறவற அர்ப்பணம்

திருத்தந்தை 1ம் பிரான்சீஸ் தம் சுற்றுமடலில்: துறவறஅர்ப்பண வாழ்வு வாழ்வோர் “விழித்ததெழுந்து” செயல்படுவதுடன், உலகையும் “விழித்தெழச்” செய்ய வேண்டியவர்கள் என்ற உண்மையை ஆணித்தரமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். அதாவது சுதந்திரமாக, பிளவுபடா உள்ளத்தோடு இறையரசுப் பணிக்காக மனமுவந்து மாசற்றதும், தூயதுமான பலிப்பொருளாக அர்ப்பணித்தவர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றார்களோ அங்கே மகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் அன்பு நிறைந்த பிரசன்னம் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். வானகத்தந்தை நிறைவுள்ளவராய், தூயவராய் இருப்பது போல் தம் வாழ்வின் நிறைவை இறைவனில் தேடி தூயவாழ்வு வாழ வேண்டும். சமுதாயத்தின் விளிம்புகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். துன்புறும் மக்களுக்கு உதவுபவர்களாக, பிரச்சனைகளைத் தாண்டி, மகிழ்வாக வாழ்ந்து, மகிழ்வைக் கொடுப்பவர்களாக செயல்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றார். அதுமட்டுமல்லாது கடந்து வந்த பாதைகளை நன்றியோடு நினைவுகூர்ந்து, நிகழ்காலத்தை நம்பிக்கையுடன் அரவணைத்து, காலத்தின் அறிகுறி, வாழ்வின் சூழமைவு என்பவை தரும் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்கள் மத்தியில் தம் துறவற அர்ப்பணவாழ்வை வாழ்ந்து பணிபுரிய வேண்டும் என்று அழைக்கின்றார். “எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியோடு இருங்கள். என்ன நேர்ந்தாலும் நன்றி கூறுங்கள். இடைவிடாது செபியுங்கள்” (1தெச 5:16 -18) என்ற தூய பவுலின் வார்த்தைகளானது திருத்தந்தை எதிர்பார்க்கும் மகிழ்ச்சியுள்ள துறவற அர்ப்பண வாழ்விற்கு அடைப்படையாக அமைவதையும் நாம் கருத்தில் கொள்வோம். இந்த ஒளியில் எம் அர்ப்பண வாழ்வின் அர்த்தத்தை, நோக்கை, இலக்கை அலசிப் பார்த்து, எமக்குள் உள்ளாந்த பயணம் ஒன்றை மேற்கொண்டு இலக்கு நோக்கி முன்னேறிச் செல்வோம்.

இயேசுவின் அர்ப்பண வாழ்வின் ஒளியில் - துறவற அர்ப்பணம்

தொடக்கத்தில் கடவுளோடு, கடவுளாக இருந்த வார்த்தை (யோவா 1:1) நம்மிடையே குடிகொள்ள மனித உருவெடுத்தார். அவருக்குள் வாழ்வு இருந்தது. இந்த வாழ்வை மனுக்குலம் முழுவதுமுடன் பகிர்வும், தந்தையின் நிபந்தனையிலலாத அன்பை வெளிப்படுத்தவும், படைப்பு அனைத்தையும் தந்தையுடன் ஒன்றிணைக்கவும், நிலைவாழ்வைப் பெற்றுத் தரவும் தன்னை வெறுமையாக்கி (பிலி 2:7-8) எம்மை நிறைவுள்ளவராக்கினார். தன்னை ஏழையாக்கி (2கொரி 8:9) எம்மைச் செல்வராக்கினார். எம்மை நலமாக்க, ஐனவரி - ஜூன் 2015

குணமாக்க, விடுவிக்க துன்புறும் ஊழியனாக, தன்னை முற்று முடிவதும் பலியாக்கினார் (எசாயா 53:1-12). இயேசுவின் அர்ப்பணத்தின் நிறைவு “எல்லாம் நிறைவேற்றிற்று” “தந்தையே உம் கையில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன்” என்று கூறி சிலுவை மரத்தில் தன் உயிரை பலியாக்கிய உச்சநிலையில் நிறைவடைகின்றது.

இயேசுவின் திருமுழுக்கு நிகழ்வு - பணிவாழ்விற்கான அர்ப்பணமாகும். தூய லூக்காஸ் 4:18-19 வசனங்களில் எடுத்துக் கூறும் “ஆண்டவருடைய ஆவி என் மேல் உள்ளது..., ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்க..., சிறைப்பட்டோர், ஒடுக்கப்பட்டோர் விடுதலை அடைய..., பார்வையற்றோர் பார்வை பெற..., அருள் தரும் ஆண்டினை அறிவிக்க...” தன்னையே தாரை வார்த்துக் கொடுத்த அர்ப்பணமாகும். ஒட்டுமொத்தமாக தந்தையின் பிள்ளைகள் அனைவரும் வாழ்வு பெற அதை மிகுதியாகப் பெற (யோவா 10:10) தன்னையே உடைத்து, மடிய வைத்த அர்ப்பணமாகும். இதையே தூய யோவான் “கோதுமை மணி மண்ணில் விழுந்து மடிந்தாலொழிய...” என்ற வார்த்தைகளால் இயேசுவின் அர்ப்பண வாழ்வை அடையாளப் படுத்துவதுடன் அவ்வர்ப்பண வாழ்வை நாமும் பிரதிபலிக்க அழைக்கின்றார்.

இயேசுவின் அர்ப்பணம் - தந்தையின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றிய அர்ப்பணம். “உம் திருவுளம் நிறைவேற்ற இதோ வருகின்றேன்” (எபி 10:5-7) என்பதும், “உம் விருப்பப்படி நிகழட்டும்” (மாற் 14:34-36) என்ற வார்த்தைகளும், “தந்தையின் திருவுளமே என் உணவு” (யோவா 4:34) என்ற வார்த்தைகளும் இயேசுவின் அர்ப்பணமானது தந்தையின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றுவதையே கொடுமுடியாகக் கொண்டிருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட நோக்குகளில் பார்க்கும்போது:

துறவற அர்ப்பணத்தின் அழகு - அன்பின் மகிழ்ச்சி

துறவற அர்ப்பணத்தின் நிறைவு - கீழ்ப்படிவு

துறவற அர்ப்பணத்தின் பெறுமதி - எளிமை

என்பதை எண்ணத்தில், சிந்தையில், உணர்வில் கொண்டு

வீரத்துவத்தோடு அர்ப்பணவாழ்வை வாழ்வோம்.

அர்ப்பணவாழ்வில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

மேற்கூறப்பட்ட சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் அர்ப்பணவாழ்வைப் பின்நோக்கிப் பார்க்கும்போது, அர்ப்பணவாழ்வின் நோக்கம், இலக்கு பாதை மாறிச் செல்வது போன்ற நிலைகள், அர்ப்பணத்தின் கனாகனத்தை

காத்திரமாக வாழாத மனநிலைகள், நவீனமயமாக்கப்பட்ட நுகர்வுக் கலாசாரத்துக்குள் சிக்குண்டு விடுபட முடியாத நிலைப்பாடுகள், உளநெருக்கீடுகள், சமுதாயத்தின் விமர்சனங்கள், அரசியல் குழப்பங்கள், பொதுநிலையினரின் வேகமான அப்போஸ்தலிக்க செயற்பாடுகள், யார் பெரியவன்? என்ற ஏற்றத் தாழ்வுகள், வேகமான தேடல்கள், குடும்பப்பற்றுக்கள், தனிப்போக்குகள் என்பன பேரலையாக எழுந்து அர்ப்பணம் செய்தவர்களின் வாழ்விற்குச் சவால்களாக எழுந்து நிற்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாது முதல் அர்ப்பணத்தின்போது கொடுக்கும் வாக்குத்தத் தங்கள் கால ஓட்டத்தில் திசை மாறுகின்றன, தடம் புரள்கின்றன. அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் பணிக்காக அனுப்பப்படும் வித்தியாசமான பண்பாடு, கலாசாரம் கொண்ட சூழமைவுகள், துறவற சபைகளில் வயதானவர்களின் தொகை அதிகரிப்பு, உலகின் பல பாகங்களில் இருந்து எழும்பும் அர்ப்பணவாழ்வு வெளிப்படையான சாட்சியமாக இருக்கின்றதா? என்ற கேள்விக் கணைகள், அர்ப்பணிக்கப் பட்டவர்களின் சாட்சிய வாழ்வால் கவரப்படாத இளையோரின் தேடல்கள் என்பனவும் சவால்களாக மறுபுறம் எழுந்து நிற்கின்றன.

இத்தனை மத்தியிலும் இயேசுவைப் பின்பற்றி அவரின் அர்ப்பண வாழ்வை வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ள எம் வாழ்வை பார்க்கும்போது:

- ❖ கடவுளாக இருந்தவர் தன்னை வெறுமையாக்கி, தாழ்த்தி, சிலுவைச் சாவை ஏற்ற இயேசுவின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ ஊரை வைத்து, தந்தையின் தொழிலை வைத்து இழிவாகப் பேசப்பட்டபோதும், சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டபோதும், அதிகாரத்திலுள்ளவர்களால் பழிசுமத்தப்பட்டபோதும் மனம்சோராது, தெளிந்த நோக்கோடு இலட்சியப் பயணத்தைத் தொடர்ந்த வீரத்துவமான இயேசுவின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ நண்பர்களால் மறுதலிக்கப்பட்டபோதும், காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட போதும், சந்தேகிக்கப்பட்டபோதும் உறவை உதறித்தள்ளாது, புரிய வைத்து அன்பைப் பகிர்ந்த இயேசுவின் மன்னிக்கும் அன்புவாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ எல்லோரையும் இறைதந்தையின் பிள்ளைகள் என்ற உரிமையோடு பாவிகள், ஒதுக்கப்பட்டோர், நோயாளர், விதவைகள், கல்வியறிவற்ற பாமரர், ஏழைகள் என்று சமுதாயத்தின் விளிம்புகளுக்குச் சென்று வாழ்வு கொடுத்த இயேசுவின் பணிவாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ தனிமையில், கருக்கலில், இரவுப் பொழுதில் கண்விழித்து இறைத்தந்தை போடு உரையாடி, உறவாடி பணிக்கான சக்தியையும்,

இறைசித்தத்தையும் இனம் கண்டு பயணித்த, பணிபுரிந்த இயேசுவின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...

- ❖ பாவச் சோதனைகளையும், உலகத்தின் தீமைகளையும், அலகையின் தந்திரங்களையும் செபத்தாலும், நோன்பாலும், இறைவார்த்தையின் வல்லமையினாலும் தோற்கடித்து வெற்றி வீரனாகப் பயணித்த இயேசுவின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ உண்மைக்கு, நீதிக்குக் குரல்கொடுத்து துன்புற்ற இயேசுவின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ இயேசுவின் பாதையில் பயணித்து தம்மை அர்ப்பணித்த புனிதர்கள், வேதசாட்சிகளின் வாழ்வு எனக்கு ஒரு சவால்...
- ❖ சிறப்பாக இலங்கையின் அப்போஸ்தலராக புகழப்படும் புனித யோசவ் வாஸ் இலங்கை முழுவதும் தனி ஒரு குருவாக நின்று பல எதிர்ப்புக்கள், வறுமை, தனிமை, பசி பட்டினி, வருத்தம், வசதியினங்கள், கால்நடைப் பயணங்கள், அரசியல் நெருக்கீடுகள் மத்தியில் தன் அர்ப்பண வாழ்வை துணிவுடனும், இறைமக்களின் ஆன்மீக நலனுக்காகவும், இறைமகிமைக்காகவும் கையளித்த வாழ்வும், அப்போஸ்தலிக்க ஆர்வமும் எனக்கு ஒரு சவால்...

இத்தனை சவால்கள் மத்தியில் அர்ப்பண வாழ்விற்கு அர்த்தம் கொடுப்போம். இவ்வர்ப்பண ஆண்டிலே காலத்தோடு நடந்து, அர்ப்பணத்தின் வேர்களை, ஊற்றுக்களை அலசிப் பார்த்து, புதுப்பித்தலுக்கான கீற்றுக்களை எமக்குள் உருவாக்கி இறையன்பின் சாட்சிகளாவோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

திருவிவிலியம்

2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏடு

திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் சுற்றுமடல் - (துறவற அர்ப்பண ஆண்டு)

* திருநற்கருணை திருவருட்சாதனம் வித்தை காட்டும் ஒரு வழிபாட்டு முறை அல்ல, மாறாக, நம் வாழ்வில் நம்மோடு இருக்கும் இயேசுவைச் சந்திப்பதாகும்.

- திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

திருச்சபைச் சட்டத்தொகுப்பின் ஒளியில் துறவற சபைகள்

அருட்சகோ. அ.யூட்கறோவ் அ.ம.தி

முன்னுரை

தனது போதனைகளாலும் முன்னுதாரணமான வாழ்வாலும் பலரையும் கவர்ந்துள்ள எமது திருத்தந்தை பிரான்சிஸ், இவ்வாண்டை துறவற அர்ப்பண வாழ்வு ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். இன்று நாம் வாழும் சமூகத்தில் இத் துறவிகளின் பங்களிப்பானது பலதரப் பட்டதாக காணப்படுகின்றது. எனவே இத்தருணத்தில் இத்துறவிகள் பற்றியும், திருச்சபையில் அவர்களுடைய வாழ்வு, பணி பற்றியும் ஆழமாக சிந்திக்க நாம் ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப்படுகின்றோம். திருச்சபையின் சட்டத் தொகுப்பிலே இறைமக்கள் என்ற இரண்டாவது நூலின் மூன்றாம் பகுதியில் திருச்சபையில் துறவறசபைகளின் அமைப்பு மற்றும் வகிபங்கு பற்றி விரிவாகவும் ஆழமாகவும் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. எனவே இச்சட்டத் தொகுப்பின் ஒளியிலே துறவற சபைகள் பற்றி சற்று ஆராய்வோம்.

யார் இந்த துறவிகள்?

துறவிகள் என்னும் போது திருச்சபையின் மீட்புப் பணிக்கும் இறைவனுக்கும் ஏழ்மை, பொறுமை, கற்பு என்னும் துறவற வாக்குத் தத்தத்தின் மூலம் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்பவர்களை குறிக்கும். வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும் போது துறவிகள் என்பவர்கள் விசேட முறையில் இறைவனின் அழைப்பையும், கொடைகளையும் பெற்று கிறிஸ்தவ வாழ்வை வித்தியாசமான முறையிலும், கடவுளுக்கு ஏற்ற விதத்திலும் வாழ்ந்து இறையரசை கட்டியெழுப்புவர்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதல்களுக்கு செயல்வடிவம் கொடுத்து திருச்சபையை புனரமைப்பதிலும், மேம்படுத்துவதிலும், சில நேரம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதிலும் முழுமூச்சுடன் முனைபவர்கள். இவர்களின் வாழ்க்கை நிலையானது திருச்சபை ஆட்சி அமைப்பைச் சார்ந்திடாவிடினும் அதன் வாழ்வோடும், புனிதத் தன்மையோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது (தி.ச 207.2).

துறவற சபைகளானது மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன

I. அர்ப்பண வாழ்வு சபைகள்

இவை துறவற வார்த்தைப்பாட்டை பகிரங்கமாக அறிக்கையிடுவதுடன் குழுமமாகவும் தமது வாழ்வை வாழ்கின்றனர்.

II. மறைத்தூதுப் பணிவாழ்வுச் சபை

இக் குழும உறுப்பினர்கள் திருச்சபையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்காக தம்மை அர்ப்பணிப்பதுடன் பணி நோக்கோடும் விருது வாக்கோடும் செயற்படுபவர்கள்.

III. உலகுசார் குழுமங்கள்

இவர்கள் பெரும்பாலும் துறவிகள் என்னும் வகையினருக்குள் உள்ளடங்க மாட்டார்கள். மாறாக அவர்களது அர்ப்பண வாழ்வானது உலகை மையப்படுத்தியதாகவே காணப்படும். உலகில் இருந்தவாறே அதன் மீட்புக்காகவும் ஈடேற்றத்துக்காகவும் உழைப்பவர்கள். இவர்கள் தமது துறவற வார்த்தைப்பாட்டை வெவ்வேறு முறைகளில் மேற்கொள்வார்கள். சிலர் பொதுவாக குழுமங்களில் வாழ்வார்கள், மற்றும் சிலர் குடும்பங்களில் வாழ்வார்கள்.

முதல் இரண்டு குழுமங்களும் பொதுவாக ஒத்த தன்மையை கொண்டதாக காணப்படும். அத்துடன் இவை துறவற குழுமங்கள் என்றும் இதன் உறுப்பினர்கள் துறவிகள் என்றும் நோக்கப்படுகின்றனர். இருப்பினும் அவர்களுடைய தனித்தன்மைகள் சிறப்பானதாகவும் அதற்குரிய முறையிலும் நோக்கப்படவும் வேண்டும் (தி.ப 578).

துறவற குழுமங்கள்

துறவற குழுமங்கள் பால்நிலை சம்மந்தமாக ஆண் பெண் வேறுபாடு உள்ளவையாகவும் (606), ஆதன் குறிக்கோளுக்கிணங்க திருப்பணியாளர் நிலையாகவோ அல்லது பொது நிலையினர் நிலையாகவோ (588), அதன் அதிகாரத்தை பொறுத்தமட்டில் திருத்தாதாக ஆட்சிப்பீடத்திற்கோ, அன்றேல் மறைமாவட்ட ஆயரின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட சபை எனப்படும் (589).

ஒரு துறவறசபையை நிறுவுவதற்கும், அதன் சட்ட திட்டங்களை அங்கீகரிப்பதற்கும் அல்லது அதில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கு

மான் மொத்த அதிகாரம் திருத்தாதரக ஆட்சிப்பீடத்திடமோ அல்லது மறைமாவட்ட ஆயரிடமோ உள்ளது. ஒவ்வொரு துறவறசபையும் ஒரு உன்னதமான மரபுச் செல்வத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது அச்சபையின் இயல்பு, நோக்கம், மனநிலை, நிறுவனரின் எண்ணம் மற்றும் செயல்திட்டம் என்பன தனித்துவமானதாக அமைகின்றன. அத்துடன் அவை தமக்கே உரித்தான ஆளுகை, தன்னாட்சி, உரிமை என்பனவற்றின் மூலம் தமக்குரிய ஒழுங்கையும், அடையாளத்தையும் பேணிக் கொள்கின்றன (586). அத்துடன் அவை தமக்குரிய சட்ட திட்டங்கள், அங்கத்துவம், உருவாக்கம் அர்ப்பண வாக்குத்தத்தங்கள் என்பவற்றையும் உருவாக்குகின்றன (589).

இவ்வாறாக இத்துறவற சபையில் இணைபவர்கள் ஏழ்மை, கற்பு, பணிவு போன்ற துறவற வார்த்தைப்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து கிறிஸ்துவை நெருக்கமாகப் பின்பற்ற வாக்குறுதி அளிக்கின்றனர். கற்பானது மணத்துறவில் நிறைவான இச்சை அடக்கத்தினையும் (599), ஏழ்மையானது அகத்திலும், புறத்திலும் தன்னடக்கத்தோடு உழைத்து வாழ்வதையும் (600), பணிவு என்பது அதிகாரிகளுக்கு கீழ்ப்படிவுடன் நடந்து கொள்ளும் மனநிலையையும் (601) கோருகின்றது. அத்துடன் அனைத்து சபைகளும் சகோதர வாழ்வினால் கிறிஸ்துவில் ஒரு சிறப்புக் குடும்பமாக ஒன்றிணைக்கப்பட்டு உலகளாவிய ஒப்பரவின் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கட்டமைப்பும் ஆட்சிமுறையும்

ஒவ்வொரு துறவற குழுமமும் மறைமாவட்ட ஆயரின் உத்தரவின் பேரில் சட்ட முறைமையாக நிறுவப்பட்ட இல்லத்தில், சட்ட விதிமுறைக் கேற்ப நியமனம் செய்யப்பட்ட தலைவரின் அதிகாரத்தின் கீழ் வாழ வேண்டும். அங்கே அவர்கள் குழுமமாக வாழ்வதோடு தமக்கு கொடுக்கப் பட்ட பணியிலும் முனைப்புடன் ஈடுபட வேண்டும். இவ்வாறாக பல துறவற இல்லங்கள் ஒன்றிணைந்து மாகாணமாகின்றது. அதற்கு பொறுப்பானவர் மாகாணத் தலைவர் (provincial) என அழைக்கப்படுவார். அனைத்து மாகாணங்களும் ஒன்றிணைந்து ஒரு பெரிய சபையாகின்றது. அதற்கு பொறுப்பானவர் அதி உயர் தலைவர் (superior) என அழைக்கப்படுவார். எனவே மாகாணத் தலைவரும் சபையின் அதி உயர் தலைவரும் தமது ஆலோசகருடன் இணைந்து சபையின் சட்ட திட்டங்களுக்கமைய அனைத்து உறுப்பினர்களையும் பொறுப்புடன் வழிநடத்த கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு தலைவர்கள் தமது

அதிகாரத்தை மற்றவர்களுக்கு பணி செய்வதற்கும், கிறிஸ்துவுக்குள் அன்புள்ள ஒரு குழுமத்தை கட்டியெழுப்பவும் பயன்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் உறுப்பினர்களின் தனித்துவத்தையும், தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் மதிக்க கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் (630).

அமைப்புச்சட்ட விதிமுறைக்கேற்ப இத்தலைவர்கள் தங்கள் சொந்த ஆணைக்குழுவை கொண்டிருக்க வேண்டும். தம் பணியை ஆற்றுவதிலும் நிறைவேற்றுவதிலும் அதன் உதவியை பெறவேண்டும் (627). இத்துறவற சபைகளில் பொதுப்பேரவையானது உச்ச நிலை அதிகாரத்தை கொண்டுள்ளது. இதிலே உயர் தலைவர்களை தேர்ந்தெடுப்பது, முக்கியமான காரியங்களைக் கையாளுவது, அனைவருக்கும் பொதுவான விடயங்களை விதிகளை வெளியிடுவது சபையின் சட்டதிட்டங்களைப் பரிசீலிப்பது போன்றன ஆராயப்படுகின்றன (633). துறவற சபையில் உள்ள இல்லங்களும் மாகாணங்களும் சட்ட ஆளாக (judicial person) இருப்பதால் உலகச் சொத்துக்களைச் சேர்ப்பதிலும் நிர்வகிப்பதிலும் தகுதியைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் அளவு கடந்த இலாபம் ஈட்டுதல், சொத்து குவித்தல் போன்ற வெளித்தோற்றத்தை தவிர்ந்து நிர்வாகத்துக்குரிய தக்க விதிமுறைகளை நிர்ணயித்து சபைக்குரிய ஏழ்மை பாதுகாக்கப்பட ஆவன செய்ய வேண்டும்.

உருவாக்கம்

எந்தவொரு நபரும் தகுந்த ஆயத்தமின்றி துறவறசபையுள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவ்வுருவாக்கமானது பல்வேறு படி நிலைகளை கொண்டுள்ளது.

- ஆரம்ப நவசன்னியாசம்: சபையுடன் தன்னை இணைத்து அறிமுகமாகும் காலம்.
- நவசன்னியாசம்: தகுதி வாய்ந்த வேட்பாளர் குறைந்தது ஒருவருடமேனும் ஒரு குழுமத்தில் இருந்து இறை அழைத்தலையும், சபைக்குரித்தான அழைத்தலையும் சிறந்த முறையில் அறிந்து சபையின் வாழ்வு முறையை உரித்துடையவராக்கிக் கொள்ளல் (646).
- தற்காலிக வாக்குத்தத்தம்: நவ சன்னியாசத்தின் பின்னர் வேட்பாளர் துறவற வார்த்தைப்பாட்டை பகிரங்கமாக மேற்கொள்வதன் மூலம், குழுமத்துள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றார். இக்காலப் பகுதியில் அவர் தனது ஆன்மீக மற்றும் மறைப்பணிச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு தன்னை மென்மேலும் வளர்த்துக் கொள்கிறார்.

- நித்திய வாக்குத்தத்தம்: தற்காலிக உறுதிமொழிக் காலம் முடிந்ததும், அவர் தகுதி உடையவர் எனக் கருதப்பட்டால் நித்திய வாக்குத்தத்தம் மூலம் நிரந்தர உறுப்பினராக சபையுள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றார்.

கடமைகளும் பொறுப்புக்களும்

துறவற சபை உறுப்பினர்கள் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுவதையே தம் உயரிய வாழ்க்கை முறையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இறைவனுக்குரிய காரியங்களை ஆழ்ந்து தியானிப்பதிலும், இறைவேண்டலில் அவரோடு ஒன்றிணைந்திருப்பதும் அவர்களின் முதன்மையான கடமையாகும். அத்துடன் ஒவ்வொரு நாளும் நற்கருணைப் பலியில் பங்கேற்பதும், திருப்புக்ழம் மாலை ஒதுவதும், அர்ப்பண வாழ்வின் எடுத்துக் காட்டும், பாதுகாவலியுமான அன்னைமரியாவின் திருச்செபமாலையைத் தவறாது சொல்லுவதும் அவர்களது கடமையாகும் (663-664).

துறவற சபை உறுப்பினர் தமது சொந்த துறவற இல்லத்தில் தங்கி வாழ வேண்டும் (668). சபைத்தலைவரின் அனுமதி இன்றி இல்லத்துக்கு வெளியே தங்கலாகாது. ஒருவரது அழைப்புக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் சமூக தொடர்பு ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். முதல் உறுதி மொழிக்கு முன்பாக தமது சொத்துக்களின் நிர்வாகத்தை தாம் விரும்பும் எவருக்கும் கொடுத்து விட வேண்டும். அத்துடன் தமது சொந்த உழைப்பின் மூலமாகவோ சபையின் காரணமாகவோ ஒரு துறவி ஈடுவதெல்லாம் சபைக்கே உரியதாகும் (601,618). தமக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட சபையின் உடையை தமது அர்ப்பணத்தின் அடையாளமாக ஏழ்மையின் சான்றாகவும் அணிய வேண்டும் (669). அதே வேளை உறுப்பினர்கள் தமது அழைப்பின் நோக்கத்தை அடையவும் சபையின் அமைப்பு சட்டங்களின் விதிமுறைக்கேற்ப தேவையான அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு (670).

திருத்தாதுப்பணி

திருத்தாதுப்பணியின் இலக்கான இறையரசைப் பரப்பலும், கிறிஸ்து இயேசுவில் அனைவரது மீட்பும் அமைகின்றது. ஒவ்வொரு துறவற சபையும் அதனதன் விருதுவாக்கிற்கமைய இத்திருத்தாதுப்பணியை மேற்கொள்கின்றன. அனைத்து துறவறத்தினதும் முதன்மையான திருத்தாதுப்பணி அவர்கள் அர்ப்பண வாழ்வுக்கு சான்று பகர்தலில்

தங்கியுள்ளது. எனவே அனைவரும் இறைவேண்டலாலும், தவத்தாலும் பேணிவளர்க்க கடமைப்பட்டுள்ளனர் (673).

இத்திருத்தூதுப்பணிச் செயல் எப்போதும் இறைவனோடும், திருச்சபையோடும் நெருங்கிய ஒன்றிப்பிலிருந்து உருவெடுக்க வேண்டும். இவ்வொன்றிப்பை உறுதிப்படுத்தவும், பேணிவளர்க்கவும் வேண்டும். அத்துடன் உறுப்பினர்களின் வாழ்வு முழுவதும் மறைத்தூதுப் பணி மனநிலையில் ஊன்றியிருக்க வேண்டும் (675). அத்துடன் இத்திருத்தூதுப்பணியில் துறவறத்தார் ஆயர்களின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டுள்ள படியால் அவர்கள் உண்மையான கீழ்ப்படிதலுடனும், மதிப்புடனும் நடந்து கொள்வதுடன், ஒருவரை ஒருவர் கலந்தாலோசித்து செயற்படுவது இன்றியமையாததாகும் (678).

முடிவாக

இவ்வாறாக துறவறத்தாருடைய ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் திருச்சபைச் சட்டத்தொகுப்பிலே தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே புளிக்காரமாக திருச்சபையில் விளங்கும் துறவறத்தார், எம் அனைவரது வாழ்விலும் ஏதோ ஒரு வகையில் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்களது வாழ்வை அறிந்து கொள்வதும் அவர்களது பணியின் பின்புலத்தை விளங்கிக் கொள்வதும் எம் அனைவரதும் கடமையும் பொறுப்புமாகும். எனவே அவர்களுக்காக தொடர்ந்தும் இறைவனிடம் வேண்டுவதோடு, அவர்களின் பணியில் கைகோர்க்கவும் முன்வருவோம்.

- * விளையாட்டு எப்பொழுதும் கலாச்சாரச் சந்திப்பை ஊக்குவிக்கட்டும்.
- * இன்றைய உலகின் பெரும் அச்சுறுத்தல், பேராசையால் நசுக்கப்பட்ட இதயங்களின் தனிமையே.
- * இறைவனின் இடத்தை அடிக்கடி எடுத்துக் கொள்ளும் பணமும் அதிகாரமும் போலியான தெய்வங்கள்.

- திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

அர்ப்பண வாழ்வின் அனுபவப் பகிர்வு

அருட்தந்தை. யோசப் தியோஜெனீஸ் அ.ம.தி.

அவர்களுடனான நேர்காணல்

நேர் கண்டவர்: அருட்சகோ. யே.ஜீவரட்ணம் அ.ம.தி.

வினா: 01

அருட்தந்தை அவர்களே, ஆர்வத்தோடும் வாஞ்சையோடும் அர்ப்பண வாழ்வை ஏற்ற நீங்கள் துறவற வாழ்வு என்றால் என்ன என்பதை உங்கள் அனுபவத்திலிருந்து கூறுவீர்களா?

அர்ப்பண வாழ்வில் “ஆர்வமும்”, “வாஞ்சையும்” என்கின்ற இப்பெரிய பதங்களை சுயவிருப்போடு ஏற்றுக்கொள்ள உண்மையிலேயே என் மனம் சற்று தயங்குகிறது. அருட்பணி யுவான் லூயி சேசுண்டோ S.J என்பவரது கூற்றுப்படி திருச்சபையில் துறவி என்பவர் ஒரு பணியாளன் ஆவார். ஒரு நாட்டில் மக்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற சூழலில் அவசர தேவை எற்படும் பட்சத்தில் எவ்வாறு ஓர் இராணுவ வீரர் அல்லது பொலிஸ் அதிகாரி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கி அவர்கள் நெருக்கடியில் உதவுவார்களோ அதேபோல் தேவையில் வாழும் மக்களை கண்டறிந்து அவர்களுக்கு பணியாற்றுவதே ஒரு துறவியின் பணியாகும். ஒரு துறவி மக்களின் தேவையை இனங்கண்டு பணிசெய்யவேண்டும். மாறாக தனது பணியை மக்களின் தேவையாக மாற்றக் கூடாது. விவிலியம் கூறுவதுபோல் “மருத்துவர் நோயுற்றவருக்கே தேவை” என்பது எனது கருத்தாகும்.

நான் எனது குருத்துவப் பணி பற்றி பேசும்போது மிக அவதானமாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் குருத்துவத்தின் மூலமாக நான் கடவுளுடைய இராட்சியத்தில் அங்கம் வகித்துள்ளேன். கடவுள் இறையரசை ஸ்தாபிக்கும் பணியில் முனைப்போடு செயற்படும் அதேவேளையில் அதில் பங்கு பற்றுவதற்காக என்னையும் ஒருவராக அழைத்துள்ளார் என்பதே உண்மை. கடவுள் என்னையும் அழைத்துள்ளார் என்பதில் நான் பெருமிதம் கொள்ளலாம் அதேவேளையில் எனது பணிக்கு அதிக முக்கியத்தவம் கொடுப்பதே சாலச் சிறந்தது.

இன்னொரு விதத்தில் சிந்திக்கையில், கடவுளுடைய இறையாட்சிப் பணியில் பல கோடி மக்கள் பங்கெடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். நான் 1971ம் ஆண்டில் பாகிஸ்தான் நாட்டிற்கு மறைப்பணியாளனாக செல்வதற்கு முன்பே இயேசு சபை,

டொமினிக்கன் சபை, பிரான்சிஸ்கன் சபை துறவிகள் பல நூற்றாண்டுகளாக அங்கு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். மறைப்பணியாளர்கள் செல்ல இயலாத எல்லைப்புறங்களில், மறையாசிரியர்களும், மூப்பர்களும் இறைமக்களின் விசுவாசத்தை ஆழப்படுத்த பல வழிகளில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் பாகிஸ்தான் திருச்சபையில் மறைப்பணியாளர்கள் அருட்தந்தை தியோ ஒரு முன்னோடி என்று கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தப்பாடாக இருக்கும் என்று வினவுகிறேன். இலங்கைத் திருச்சபையிலும் இறையரசைக் கட்டியெழுப்புவதில் எத்தனையோ மறைப்பணியாளர்களும் இறைமக்களும் காலம் காலமாக தங்களை ஈடுபடுத்தியுள்ளார்கள் என்பது யாமறிந்ததே. இந்நிலையில் எனது பணிவாழ்வு பற்றி நான் பெருமிதம் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் எனது பணியில் வெற்றிகளையும் மேலாக எனது பலவீனத்தில் இறைவனின் பராமரிப்பையும் உணர்ந்து மகிழ்கிறேன்.

வினா: 02

இன்றைய பின்-நவீனத்துவ சமுதாயத்தின் துறவற வாழ்வு பற்றிய கண்ணோட்டம் எவ்வாறு இருக்கின்றது என கருதுகின்றீர்கள்?

பின் - நவீனத்துவம் என்பது சந்தர்ப்பவாதம் சார் கொள்கைகளின் நெருக்கத்தோடு ஒத்துழைக்கும் நடைமுறையாகும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தின் விடை வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் பொருத்தமாக இராது, ஆதலால் எல்லா சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்ற, தெளிவான துறவற வாழ்வு பற்றிய கண்ணோட்டம் எவ்வாறு இருக்கும் என்று கணிப்பது அசாத்தியமான பணியாகும்.

அண்மைக்காலங்களில் திருச்சபை பற்றியும், அர்ப்பண வாழ்வு பற்றியும் சமகால பார்வையில் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு அதிக நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. பல வழிகளில் நோக்கும் போது எல்லோரும் ஒரு மாற்றம் ஒன்று தேவை என்பதை உணர்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறைக்கும் எல்லா சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருத்தப்பாடான ஒரு வாழ்வியல் முறையை யாரும் முன்வைக்கவில்லை. உண்மையில் மக்களின் பார்வையில் எவ்வாறு துறவற அர்ப்பண வாழ்வு இருக்கின்றது என்பதற்கு அப்பால், உள்ளார்ந்த ரீதியில் நான் எவ்வாறு எனது அர்ப்பண வாழ்விற்கு பிரமாணிக்கமாக இருக்கிறேன் என்று சிந்திப்பது மிகப்பொருத்தமானதாகும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு முட்டையைப் பார்த்து இது கோழி முட்டை அல்லது தாரா முட்டை என்று சொல்லுகிறோம் கண்ணுக்குத்தோன்றுவது முட்டையின் கோதுதான், ஆனால் கோதுக்குள் மறைந்திருப்பதே உண்மையான உணவு என்று எல்லோரும் அறிவர்.

அதேபோல் வெளிவடிவமான ஆராதனைகள் ஆன்மீக உணவு அல்ல. உள்ளே மறைவில் மலரும் இறை நம்பிக்கையே உண்மையான ஆன்மீக உணவு. இதுவே கார்ல் இராணர் (Karl Rahner) என்கின்ற இறையியலாளரின் வாதமாகும்; “in future a Christian will be a mystic, or nothing at all”, அதாவது ‘இறைபிரச்சனமே’ மறை உண்மையாகவும், அடிப்படைவாததாங்கு தளமாகவும் வாழ்வில் விளங்கவேண்டும். ஆனால் இவையாவும் இல்லையேல் துறவறமும் அர்ப்பணமும் ஆராதனைகளும் வறண்டு விட்டனவோ எனக்கூட எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

ஆகவே இவ்வாறான பொதுவான கண்ணோட்டம் இருந்தாலும் பல சமுதாய, கலாச்சார பின்னணியில் வெவ்வேறு சிந்தனை கருத்தோட்டங்கள் உதயமாகின்றன என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக நான் பாகிஸ்தான் நாட்டில் பணியாற்றிய அனுபவத்தில் இருந்து கூறுவது யாதெனில், இஸ்லாமிய சூழ்நிலையில் இறைவாக்கினரின் நூல்கள் (Sacred Books) முன்னுரிமை பெறுகின்றன. எனவே பாகிஸ்தான் கிறிஸ்தவர்களும் விவிலியத்திற்கு முன்னுரிமையும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்கின்றார்கள். வறியவர்கள் கூட தங்கள் இல்லத்தில் விவிலியத்தை அரங்கேற்றி வைப்பார்கள், விவிலிய விரித்துரைகளை ஆவலோடு கேட்பார்கள், விவிலியத்தை திருமண அன்பளிப்பாக கொடுப்பார்கள். ஆனால் எம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வழிபாட்டு முறைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. எமது ஆராதனைகளில் வழிபாட்டு முறைகளுக்கேற்ற நூல்களைக் காண்பது எளிதாகவும் விவிலியத்தைக் காண்பதோ மிகவும் அரிதாகவுமே இருக்கிறது.

மேலும் பாகிஸ்தான் நாட்டில் வாழும் மக்களின் கலாச்சார பின்னணியில் துறவற வாழ்வு என்பது ஒரு சவால், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வாழ்க்கையின் மாதிரி என கருதுகின்றார்கள். ஏழ்மை, கற்புடைமை என்னும் புண்ணியங்கள் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை. ஏன் திருமணம் செய்ய கூடாது? ஏன் சொத்துடமை வைத்திருக்க கூடாது? என்கின்ற கேள்விகள் அக்கலாச்சார பின்னணியில் யதார்த்தமானவையாகவும் நியாயமானவையாகவும் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில், பின் நவீனத்துவ சித்தார்ந்தத்தை வைத்து நோக்கும் போது எல்லா கலாச்சார பண்பாட்டு சூழமைவுகளுக்கேற்ற முறையில் நாம் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகிறதோ! எமது நாட்டை பொறுத்த வரையில் துறவு என்பது ஏனைய இந்து, பௌத்த மதங்களிலும் இருப்பதனால் இதுசார் சிந்தனைத் தெளிவு எம்மக்களிடம் பல்வியமாக காணப்படுகிறது. எனினும் அர்ப்பண வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக

மாற்றுவதும், மக்களின் நம்பிக்கைத் தன்மையை அதிகரிப்பதும் துறவிகளின் கைகளிலேயே உள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஏனெனில் எமது பக்தி முயற்சி ஞானம் (Wisdom) நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதை போல, எமது வாழ்வும் அவ்வாறான விதத்தில் அமைய வேண்டும். அதுவே எமக்கு கீழைத்தேய ஞானிகள் அருளும் படடிப்பினையுமாகும்:

“பக்தி இல்லா ஞானம் செல்லாதது;
ஞானம் இல்லா பக்தி பொல்லாதது”.

வினா: 03

துறவற வாழ்வின் சவால்களாக நீங்கள் கருதுவதையும், அதற்கு முகம் கொடுத்து 50 வருடங்கள் நிறைவு செய்திருக்கும் நீங்கள் அதுபற்றி விரிவாக கூறுவீர்களா?

இந்த வினாவிற்கு விரிவான விடையாக நான் கூற நினைப்பது என்னவென்றால் மத் 10:1-16 வரையான பகுதியில் ‘நிலக்கிழார் ஒருவர் தன்னிடம் வேலைசெய்த அனைவருக்கும் சம அளவில் ஊதியத்தை வழங்கினார்’ என்கின்ற வேதாகம பகுதியேயாகும். நாம் 25^{ஆம்} வருட யூபிலி என்றும் 50^{ஆம்} வருட யூபிலி என்றும் ஏராளமான நிறைவு விழாக்களை விமரிசையான கொண்டாட்டமாக நினைவு கூருகிறோம். ஆனால் இறை ஆட்சியை மதிப்பதைவிட இறை ஆட்சியின் ஊழியரை அரங்கேற்றுவது உண்மையான அர்த்தமாக அமையுமா?

யூபிலியின் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என்னவென்றால் “நாம் மக்களிடமிருந்து தன்வசப்படுத்தியதை திருப்பிக் கொடுப்பதே உண்மையான யூபிலி ஆகும்” (இ.ச.15:1). ஆகவே கடந்த வருடங்களில் திருப்பணியாளர் என்ற சாக்குப்போக்குடன் இறைமக்களின் உரிமை, பொறுப்பு, மரியாதை என்பனவற்றை அபகரித்தேனா என்பதுதான் என் உள்ளத்தின் எழும் முதல் சவால். அடுத்ததாக இவற்றை எப்படி திருப்பிக் கொடுப்பது என்பதுதான் இரண்டாவது சவால்.

இறைப்பிரசன்னம் இறைமக்களின் மத்தியில் என்ற நம்பிக்கையுடன், அமல மரித்தியாகிகள், 1973ம் ஆண்டில் பாகிஸ்தான் கிராமங்களில் அடிப்படை திருச்சபை குழுமங்களை (B.E.C.) உற்சாகப் படுத்தும் பணிகளைத் தொடங்கினர். இதில் மிகவும் முக்கியமான மனப்பான்மை என்னவென்றால், குழுமங்களை நிர்வகிக்கும் முழுப்பொறுப்பும் உறுப்பினர்களின் கைகளிலேயே இருக்க வேண்டும். திருப்பணியாளர் என்ற சாக்குப் போக்குடன் தலைமை சாற்றுவதோ, எவ்வித தலையிடுதலோ

இக்குழுமங்களுக்கு தீங்கிழைக்கும் நடைமுறைகளாகும். திருப்பணியாளர் தாதியரைப் போல் (mid wives) மிகவும் தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் இறைமக்களிற்கு துணைபுரிய வேண்டும். “நோயற்றவர்க்கு அல்ல, நோயற்றவர்க்கே மருத்துவர் தேவை” (மத். 5:31) என்று எல்லா இறை மக்களையும் நோயற்றவர்கள் என்று நாம் கருதுவது ஒரு கேலிச் சித்திரமேயாகும்.

என்னுடைய 50 வருட அனுபவத்தில் நான் கண்ட தலைமைத்துவம் இரண்டு வகையாகும் : i-Transactional leadership, ii-Transformational leadership. மிகவும் சுருக்கமாகச் சொன்னால்; முதலாவது தலைமைத்துவம் நிறுவனத்தின் நலனைக்கருதி மக்களை பயன்படுத்தும் தலைமைத்துவமாகும். மாறாக இரண்டாவது தலைமைத்துவமானது, இறைமக்களை மூலதனமாக கொண்டு நிர்வாகத்தின் நடைமுறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் தலைமைத்துவமாகும். இரண்டாவதே விவிலியம் எடுத்துரைக்கும் நற்செய்தியாகும், அதாவது, “இறைவன் தொலைந்தவற்றைத் தேடும் நல்லாயன்” என்பது. எமது அழைப்பின் நோக்கமும் இறைவனின் பெயரால் தொலைந்தவர்களை தேடி அலைந்து இறை பிரசன்னத்தை எடுத்துக்காட்டும் பணியாகும். பரிசுத்த பாப்பரசர் பிரான்சிஸ் சொல்வது போல் நாம் “மத்தியில்” இருப்பதை விட்டு “எல்லை கோட்டிற்கு” சென்று மக்களுடன் வாழும் தலைமைத்துவம் தான் உயர்ந்தது அன்றி வெறுமனே கொண்டாட்டங்களும், ஆண்டு நிறைவு விழாக்களும் அல்ல. தொலைந்தவர்கள் எப்போதும் எங்கள் மத்தியில் இருக்கின்றார்கள். எமது பணியும் முடிவடைவதில்லை.

உன்னிப்பாக சொல்லப்போனால், எனது 50 வருட கால கடமைகள் என்பன எனக்குச் சொந்தமானதல்ல. ஏனெனில் கடவுளின் அரசைக் கட்டுபவர் இறைவனேயன்றி வேறொருமல்ல; எனவே எமது இரட்சணிய பணி “அவர் வழியாக, அவரோடு, அவரில்” ஆரம்பமாகி எக்காலமும் நிலைத்துநிற்கும். ஏனெனில் நாம் அவரது அங்க உறுப்புக்களே தவிர நாம் துணையில்லா தனிப்பட்ட மனிதர்களாக மேய்ப்பு பணியில் இறங்குவதல்ல.

வினா: 04

அர்ப்பண வாழ்வின் மாதிரிகையைப் பற்றியும் அது எவ்வாறான சிந்தனை கருத்தோட்டத்தை தந்து நிற்கின்றது என்பதையும் கூறுவீர்களா?

அர்ப்பண வாழ்வின் நிகழ்கால முன்மாதிரி எமது திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களே. “திருச்சபை மக்களிற்கு அருகில் இருப்பதையே நான் மிகவும் விரும்புகிறேன்” என்கின்ற அவரது கூற்றை நான் இங்கு நினைவு கூருகிறேன். இங்கே அர்ப்பண வாழ்வை ஏற்றிருக்கும் பணியாளர்களின் தார்மிக கடமையையும் பொறுப்பையும் மிக தத்துருபமாக திருத்தந்தை அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார். அத்தோடு நாம் எமக்குள்ளே, எமது நிறுவனங்களுக்குள்ளே, முடக்கப்பட்டு இருப்பதை விட்டுவிட்டு எமது சேவை தேவைப்படும் இடங்களை நோக்கி பயணப்பட வேண்டும். அதுவே எமது மீட்பு பணியாக மாறவேண்டும். தூய இயுஜீன் டி மசெனட் கூறியதைப் போல ‘ஆன்மாக்களின் மேல் தணியாத வாஞ்சை அல்லது தாகம்’ (zeal for souls) பணியாளர்களிற்கு இருக்க வேண்டும். அந்த தாகமே எம்மை சுயநல வரையறைக்குளிருந்து விழித்தெழுந்து, உடைத்துக் கொண்டு வெளிவரவும்; எங்கே எமது சேவை தேவையோ அங்கே பயணப்படவும் உறுதுணையாக இருக்கின்றது. இதை விட அற்புதமான சிந்தனைக் கருத்தோட்டத்தையும் முன்மாதிரியையும் நான் கொடுக்கலாம் எனக் கருதவில்லை. அதுவே எனது எதிர்பார்ப்பாகவும், விருப்பமாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய கருத்தாகவும் இருக்கவேண்டும் எனவும் ஆசிக்கிறேன்.

வினா : 05

எமது தமிழ் கலாச்சார பாரம்பரிய பின்னணியிலும் அதனுடைய வளர்ச்சி வீழ்ச்சியின் அடிப்படையிலும் அர்ப்பண வாழ்வு எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது?

கலாச்சார பாரம்பரியம் என்பது தனித்துவமானதாக இருக்கின்ற போதிலும் அங்கே வளர்ச்சி வீழ்ச்சி என்பன சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தினோடு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியதாகும். இருந்தும் நான் மேலே கூறியதைப் போல தமிழ் பாரம்பரியம், கலாச்சாரம் என்பன துறவறத்திற்கு அன்னியப்பட்ட ஒரு பண்பாடு அல்ல. ஏனெனில், எமது கலாச்சாரத்தில் துறவறம், அர்ப்பணம் என்பன பெரும்பாலும் தமிழ் மொழி பேசும் அனைத்து மக்களுக்கும் சிறப்பாக எம் நாட்டிலுள்ள ஏனைய மதங்களிற்கும் ஒரு பொதுவான வாழ்க்கை முறையே. அங்கே பெரிய அளவிலான எதிர்மறைத்

தாக்கக் கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை. இருந்தும் அர்ப்பண வாழ்வு என்பது 'இறை அரசை கட்டி எழுப்புகின்ற ஒருவகை வாழ்க்கை முறை' என்றே எமது தமிழ்த் திருச்சபையில் பேசப்படுகிறது. அதேபோன்றுதான் இல்லறமும் இறையரசை கட்டுவதற்கான ஒரு அழைப்பும், கொடுக்கப்பட்ட பணியுமாகும். "நாங்கள் இறைவன் பயன்படுத்தும் பாத்திரங்களே" என்று புனித அன்னை திரேசா ஒருமுறை கூறியதை இங்கு நான் நினைவு கூருகிறேன். மேலும் அவர் கூறுகையில் பாத்திரங்கள் பல வகையாகலாம் ஆனால் பாவிப்பவர் இறைவனே, நோக்கமும் அவருடையதே என்று குறிப்பிட்டார். இது போன்றுதான் துறவற, அர்ப்பண வாழ்வும் இருக்கின்றது. எமது மக்களின் கருத்துக்களும் இதையே சார்ந்து நிற்கின்றன.

அருட்தந்தை அவர்களே! உங்களுடைய ஆழமான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கும் அனுபவப் பகிர்விற்கும் நன்றிகள்.

- * அரும் பொருள் போன்று செல்வங்களை நீங்கள் குவித்து வைத்தால், அவை உங்கள் ஆன்மாவைத் திருடி விடும்.
- * நம்பிக்கை என்பது ஒருநாளும் நம்மை ஏமாற்றுவதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், அதேவேளையில் உங்கள் நம்பிக்கையை உங்களிடமிருந்து பறித்துக் கொள்ள எவரையும் அனுமதிக்காதீர்கள்.
- * பல வழிகளிலும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகை விழித் தெழச் செய்வது, அர்ப்பண வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ள இருபால் துறவியரின் கடமை.
- * நான் கிறிஸ்தவர் என்பதை வெளிப்படையாக அறிவித்து விட்டு, இயேசுவை அறியாதவர் போல வாழ்வது, மலர் மேல் தெளிக்கப்பட்டு, பட்டும் படாமல் இருக்கும் நீர்த்துளி போன்றது வாழ்க்கை.

- திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

தூய ஆசீர்வாதப்பர்

அருட்சகோ.சூ.அஜித் சலக்ஷன்

இத்தாலியில் நூர்சியா என்னும் இடத்தில் செல்வச்செழிப்பு மிகுந்த புகழ்பெற்ற ஒரு பிரபு குடும்பத்தில் 480ம் ஆண்டு பிறந்தவர் ஆசீர்வாதப்பர். ஸ்கொலாஸ்டிகா என்னும் புனிதை இவருக்கு சகோதரி ஆவார். இவர்கள் இருவரும் இரட்டைக் குழந்தைகள் ஆவர்.

சிறு வயதிலேயே ஆசீர்வாதப்பருடைய பெற்றோர் அவரைக் கல்வி பயில உரோமைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அங்கே இவருடன் படித்த மாணவர்களின் ஒழுக்கக்கேடான, உதாரித்தனமான வாழ்க்கை தன்னையும் பாதித்துவிடக்கூடாது என்று ஆசீர்வாதப்பர் நினைத்தார். எனவே தனது 20 வயதில் உரோமையை விட்டு விலகி, சுபியாக்கோவில், நீரோவின் பாழடைந்த அரண்மனைக்கு அருகில் இருந்த ஒரு குகைக்குச் சென்று உரோமனுஸ் என்னும் துறவியின் வழிகாட்டுதலின் படி மூன்று ஆண்டுகள் செப, தப முயற்சிகள் செய்து கடின வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தார். இவ்வாறு துறவறவாழ்வு மேற்கொண்ட ஆசீர்வாதப்பரை அலகை அமைதியாக விடவில்லை. அலகை தீய இச்சைகள் வடிவில் வந்து அவருக்கு தொல்லை கொடுத்தன. அப்பொழுதெல்லாம் பக்கத்திலுள்ள முட்புதரினாள் விழுந்து புரண்டார். உடல் முழுதும் கீறல் காயங்கள். இவ்வாறு உடலின் காயங்களால் ஆன்மாவின் காயங்களைக் குணமாக்கினார்.

அருகில் இருந்த மலையில் தவவாழ்வு வாழ்ந்து வந்த துறவிகள் சிலர் தங்களுக்கு தலைமை தாங்க வருமாறு அவரை அணுகினார்கள். அவரும் அதற்கு இசைந்தார். ஆனால் நாளடைவில் அவரின் கண்டிப்பான துறவற வாழ்க்கை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே அவரை கொலை செய்ய எண்ணி நஞ்சு கலந்த இரசத்தை ஒரு கோப்பையில் இட்டு அவருக்குக் கொடுத்தனர். அவர் அதன்மீது சிலுவை அடையாளம் வரையவே இது இரண்டாகப் பிளந்தது. “கடவுள் உங்களை மன்னிப்பாராக ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள்?” என்று கூறி அவர்களை விட்டு மீண்டும் சுபியாக்கோவுக்குத் திரும்பினார். நாட்கள் ஆக ஆக மக்கள் அணியெனத்திரண்டு நாள் தோறும் வர ஆரம்பித்தார்கள். சிலர் சீடர்களானார்கள். தங்களையும் துறவறவாழ்வில் பயிற்றுவிக்குமாறு வேண்டினார்கள். எனவே அவர்களை 12 பேர் கொண்ட 12 குழுக்களாகப்

பிரித்து 12 மடங்களில் தங்கவைத்தார். இவையே ஆசீர்வாதப்பரின் முதல் மடங்கள். 28 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மோண்டே கசீனோ என்னும் மலையில் தாம் எழுப்பிய புது மடத்தில் குடியேறினார். அதுவே ஆசீர்வாதப்பரின் தாய்மடமாகும். புனித ஆசீர்வாதப்பர் குருப்பட்டம் பெற்றவர் அல்ல.

இவர் தனது சபைக்கென விதிமுறைகளை எழுதினார். அவை “ஆசீர்வாதப்பர் விதிமுறைகள்” என்று புகழ்பெற்றன. அவ்விதிகள் ஐரோப்பா முழுவதற்குமான துறவுமட விதிகளாக ஏற்கப்பட்டன. நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைப்பது என்பது இழிவானது; அது அடிமைகளின் வேலை என்ற கருத்து நிலவிய காலகட்டம் அது. இருந்தும் ஆசீர்வாதப்பர் உடலுழைப்பை அதிகம் வலியுறுத்தினார். “செபமும் உழைப்பும்” என்பதையே தம் சபையின் விருதுவாக்காக எழுதினார்.

பெனடிக்டைன் சபை, சில்வெஸ்தரீன் சபை, கமால்தொலிஸ் சபை என்று இவருடைய சபை மூன்று கிளைச் சபைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு துறவற சபையினரும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் விதமாக துறவற விதிமுறைகளை இவர் வகுத்தார். புனிதர் 547, மார்ச் 21 அன்று இறந்தார். திருத்தந்தை மூன்றாம் ஓனோரியுஸ் 1220ஆம் ஆண்டு இவருக்கு புனிதர்பட்டம் வழங்கினார். இச்சபையானது திருச்சபைக்கு 24 திருத்தந்தையர்களையும், 4500 ஆயர்களையும் 500க்கும் மேற்பட்ட புனிதர்களையும் அளித்துள்ளது.

* பகுதி நேர கிறிஸ்தவர்களாக நாம் இருக்க முடியாது. இயேசு நம் வாழ்வின் மையமாக இருந்தால், நாம் ஆற்றும் அனைத்துச் செயல்களிலும் அவர் பிரசன்னமாயிருப்பார்.

* குழந்தைகள் பசியால் இறந்தும் கொண்டிருக்கும் போதும், முதியோர் மருத்துவ உதவியின்றி வாடும் போதும் நாம் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியாது.

- திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

Synopsis

CONSECRATED FAMILIES IN THE CATHOLIC CHURCH

Pope Francis has declared the year of consecrated life to deepen the awareness of leading an exemplary life in the Christian Families. Pope insists on the Holiness of the married life.

Today there are various types of consecrated life in our context. However, the Christian life is consecrated in and through the sacrament of baptism and confirmed through the sacrament of confirmation. For a question raised by a newly married Latin-American couple on the possibility of the perpetual consecration in married life, Pope Francis exhorted them to pray daily a simple prayer i.e. “Give us today our daily love”.

The Pope invites every family to imitate the exemplary life of the Nazareth Family. Every word and deed of the Christian families should reflect the Nazareth family. Jesus’ whole life and ministry was centred on the Kingdom of God. Nevertheless, he invites every Christian consecrated, to have the sublime goal of propagating the Kingdom of God in his/her heart and soul.

Every Christian family should have an exemplary life, whereby the genuine vocation for religious and priestly life may emerge. Hereby, the Pope insists on the mission of the Christian families to evangelize their respective societies. However, today in our modern context, the Christian families face with simple challenges and drawbacks.

The false value system, conflicts, selfish motives, values contrary to the gospel and revenging attitude are some of the worse issues today. Here, at this juncture every Christian must keep awake to follow the footsteps of Jesus Christ, whereby to strengthen his/her faith. The true commitment and genuine dedication of the Christian families play a vital role in the missionary life of the Church. Therefore, strengthened by the grace of God, every Christian family is expected to strive to be the salt and the light in the world.

CONSECRATED SECULAR LIFE

Secular institutes represent a form of new and original vocation. Their members seek to live out their consecration to God in the world through the

profession of the evangelical counsels in the midst of temporal realities. They wish to be in the way to be a leaven of wisdom and a witness of grace within cultural, economic, and political life. Through their own specific blending of person in the world and consecration, they seek to make present in society the newness and power of God's Kingdom striving to transfigure the world from within by the power of Beatitudes. They are lay persons and their mission is to be lay persons unto the ultimate consequences of baptism.

They are radically dedicated to Christ as witness of the Kingdom. This radicality is to each baptized person and is a definite characteristic of secular consecration, whose specific gifts and outstanding role is to be "The advanced guard of the Church in the world." Consecration constitutes the intimate secret foundational structure of their being and doing. This is their profound and hidden richness, which those among whom they live are not able to explain and often do not suspect. Consecration commits their entire live and everyday life activity creating a total readiness to embrace the Father's will.

THE CONSECRATED LIFE AND THE CHALLENGES

We are in the year of consecrated life. First and foremost, a consecrated person is primordially chosen to awake the world, which is submerged in evil ways and darkness. In this mission the consecrated person is expected to look at Jesus as the model.

Basically, the invitation for the consecrated life is rendered by God. Both Old Testament and New Testament witness to the imitative taken solely by God humbled to choose people whom he likes for a special ministry (Mk 3: 13, Jer 1:5, Rom 8:30). However, God chose the meagre people and made them great. The famous writer Walter A. Henrichsen says that the disciples are made and not born.

The second Vatican council also emphasizes the need for renewal in the life style of those who are consecrated. They must be born again in Jesus Christ, whereby, they become worthy to the life for which they were called. The Word of God enlightens our thoughts concerning the conversion, the consecrated people are expected to undergo. The terms like, "Forsaking, Emptying, Abandoning, Following, and Surrendering" are clean examples

for the sublime purpose entrusted to the consecrated Christian (Mt 4:22, Mk 1:18, Rom 14:7-8).

Jesus Christ is the perfect model for all those who are called for special ministry. Christ has come primarily to share the love of the Father with humanity. To do this he emptied himself and took the form of the slave (Phil 2:6-7). At the end he died on the cross as the ransom for the sins of the world. Thus, every consecrated person is to have the loftier intention like Jesus forwards the sheep entrusted to him/her.

Today there are many challenges confronted by the consecrated Christian. Consumeristic trend, modern developments, worldly destruction, pride, political intervention, personal weakness, etc are the some of the consecrated people face.

In this situation, they have to ponder over the exemplary life style of Jesus and seek His grace to overcome the struggles. Jesus also encountered with these challenges. He positively approached these issues and overcome them. Therefore, every Christian, especially the consecrated Christians must examine his/her life minutely in this sublime year of consecrated life, whether he/she had been faithful to the love of God and the love of the neighbour. If the answer is discouraging, he/she has to look at Jesus and as to His grace to grow in a personal relationship with him.

UNDERSTANDING THE RELIGIOUS CONGREGATIONS IN THE LIGHT OF CANON LAW

As our Holy Father Pope Francis proclaimed this year of consecrated life, it is more fitting for us to know about the religious and their life and mission in the church, because we all are in some way or other influenced by the religious. In the third part of the second book of canon Law “people of God” clearly depicts the structure and role of religious in the Church.

Religious are the members of the Church, who are consecrated to God and the Church’s sacrifice mission through the profession of the evangelical councils of chastity, poverty, and obedience. (CCL. 207.2). They are the Church’s vital sign and through them the Church is enlivened, enriched and sometimes reformed. Religious communities are gender identified men or women, and can be clerical or lay and can be diocesan or pontifical according

to its approval (CCL. 588,589,600). Though they are autonomous and independent, they are subject to the Church. Religious have their Major Superiors as provincial and superior general. They make decision in the council for the betterment of the community and its members. (CCL. 596). Religious have a different set up of formation. They follow the Novitiate and profess evangelical councils in public. (CCL. 641- 653).

The religious have a great obligation in the Church. The Church as the expectations of religious men and women because of the public witness of their consecrated lives. Their supreme rule of life is the following of Jesus (CCL. 662). They are to obey their superiors, accept the tasks assigned them, and keep themselves free for the service required of them. In return religious have a right to expect that their community will sustain and support them, physically and spiritually so that they can live out their calling, (C 670-737).with regard to the Apostolic, within the large purpose of spreading the kingdom, each religious community has its own characteristic services, ministries and works to perform. However the primary apostolate of all religious consist in the witness given by their union with God and are carried on in communion with the Church.

So on the whole religious congregations are the gifts to the Church. So let us join the Lord with them in their ministries and be the heavens in the Church.

INTERVIEW ON THE CHALLENGES OF CONSECRATED LIFE WITH REV. FR. THEOGENOUS JOSEPH OMI

1) Understanding of consecrated life.

I am reminded of the “The community called Church” written by Fr. Juan Luis Segundo SJ. where he shows that the work of Church(also religious) is ancillary; to be at the service of the people of God. God has called me to be His effective servant and to work with thousands of His ministers.

2) Consecrated life in the Post Modern World.

Karl Rahner says “In future a Christian will be a mystic or nothing at all” but I wonder that the mystic life is lost at the sametime it is our task to find out the meaning of consecrated life.

3) 50 years' experience

Here I am reminded of the labourers in Mt. 10:1-16, of those who came at the last moment are paid the same wages. "Jubilee" means nothing but we pay back as service what we have gained from them. Whether fifty years or twenty five years our mission is through Him, with Him and in Him we can claim nothing.

4) Best model for consecrated life.

I cannot say anything better than our Holy Father, Pope Francis. Because he said "I want to see the church get closer to the people. We have to go from the center to the peripheries."

5) The understanding of the consecrated life in the cultural set up.

Consecrated life is not an alienated lifestyle to our culture since it exists in all religions of our country. Therefore it is one of many life methods to buildup God's kingdom and we religious are like empty vessels as Mother Theresa said "It is God who fills us and uses us"

ST. BENEDICT

He was born of a distinguished family in central Italy in 480; he studied in Rome and early in life was drawn to the monastic life. When he was there in the monastic life he had an idea of gathering various families of monks into one "Grand Monastery" to give them the benefit of unity, fraternity, permanent worship in one house. Finally he began to build what was to become one of the most famous monasteries in the world. The rule that gradually developed, practised, a life of liturgical prayer, study, manual labour and living together in community under a common Father. In the middle Ages, all monasticism in the West were gradually brought under the rule of St. Benedict, but there is no evidence that he was ever a priest.

When death was at hand, Benedict was carried into the Chapel, where he received communion and died, standing erect supported by his disciples in 547. He was buried in the same grave as his sister St. Scholastica.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்
ஆண்டுச் சந்தா உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 120/=
வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S.\$ 16
Euro 14

தனிப்பிரதி 55/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Half - Yearly
Annual Subscription : Local (Incl.postage) Rs. 120/=
Foreign (Incl.postage) U.S.\$ 16
Euro 14
Single Copy Rs.55/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St.Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel : 021 222 2482, 021 222 7145